

naš čas

titovo velenje, 28. decembra 1989
številka 49 (1005), cena 40.000 dinarjev

IZ VSEBINE:

2. Bolj slabo leto
4. Program SZDL
5. Mojstrske kmetije
6. Novoletni klepet

SREČNO

Skok v novo leto je gotovo najbolj razburljiv dogodek v letu. Poln je pričakovanj, upanja, želja. Po otroško se ga veselimo, po otroško ga doživljamo in uspe nam celo, da je prednovoletni čas čisto zares lepši, bolj vesel, sproščen.

In prav tega: kanček več veselja, dobre volje, sproščenosti in potrpežljivosti bi nam prav prišlo vsak dan, ko se otepamo s tegobami tega trenutka. Kar prežeti smo že z njimi. Res je, obnje dregnemo v vsakem trenutku, na vsakem koraku. A to nas ne sme in ne more opravičiti, da se tako radi zavijemo v tančico nezadovoljstva.

Usmerimo svoja razmišljanja, svoja hotenja in svojo energijo v smeješo prihodnost, ki je z najnovejšimi ukrepi zveze vlade nakazana. Že dolgo željena, tista svetla točka — lepša prihodnost, se nam sedaj vsaj svetlika. Dosegli pa jo bomo le s podjetniškim razmišljanjem — podjetniškim delom, za katerega smo končno spoznali, da je prava pot, ki vodi iz krize.

To pa seveda pomeni, da se bomo morali bolj kot kdajkoli doslej opreti nase, na lastne sposobnosti, na lastno podjetnost.

Takšni moramo biti tudi mi. Tudi pred nas postavljamo novi čas, nova naloga. Že v dobi rojevanja pluralistične družbe smo se opredelili in odstopali kanček našega, sicer skromno odmerjenega prostora, novo nastajajočim gibanjem. Tako bo tudi v prihodnje. Ker pa politika ni vse, bomo seveda namenili tudi v bodoče veliko pozornosti vsakdanjim dogodkom in ljudem (saj takšnih nas je vendar največ), njihovem življenju, njihovim uspehom in radostim. Zaradi pomanjkanja časa, prostorske stiske, na to usmeritev včasih kar pozabimo, pa vendar so to teme od katerih se lahko vsi veselimo, teme, ki nas postavljajo iz globokega političnega razmišljanja na realna, kljub vsemu lepa tla.

Najbolj si ob koncu v novo leto v uredništvu tednika Naš čas, ustvarja ga peščica šestih novinarjev, ki ob tem skrbi še za 20 ur radijskega programa tedensko, želimo, da bi Naš čas tudi v prihodnje radi prebirali. Da bi bil tako kot doslej del vas, vaš zvesti tedenski spremljevalec, ki vam prinese cel kup zanimivih novic.

Vam pa želimo vse najlepše, zdravja, sreče in zadovoljstva. Pa seveda tudi, da bi znali iz tistih najbolj pustih in turobnih vsakdanjnikov vedno potegniti, kaj lepega, kar vam bo vilo pogum in optimizem. Torej SREČNO 1990!

UREDNIŠTVO

Vsem našim sodelavcem in poslovnim partnerjem želimo srečno, zdravo in uspešno novo leto 1990!

Novoletnih voščilnic vam nismo pošiljali. Denar v višini 5 milijonov pa namenimo ustanovljajočemu društvu za boj proti raku.

VSEM DELOVNIM LJUDEM
IN OBČANOM VELENJSKE
OBČINE ŽELIMO V NOvem
LETU ZDRAVJA, USPEHOV,
OSEBNE SREČE, ZADOVOLJ-
STVA, PREDVSEM PA MIRU.

Skupščina občine
Velenje
in družbeno politične
organizacije

Sedemdeset let Nestla Žganka, častnega občana občine Velenje

V torek opoldne so se na svečani seji vseh treh zborov velenjske občinske skupščine zbrali delegati, da bi ob zavidljivem življenjskem jubileju — 80. rojstnem dnevu — izkazali zaslužen pozornost in spoštovanje častnemu občanu Velenja — Nestlu Žganku.

Svečani nagovor je imel predsednik velenjske občinske skupščine Drago Šulek, ki je orisal prispevek jubilaranta Nestla Žganka v pokojnem razvoju občine.

Med drugim je rekel: »Najpomembnejši del tistega obdobja, v katerem se je odločalo, ali bo novo Velenje postalo in ostalo zane-marjena rudarska kolonija, ali pa bo na obrobju doline zraslo moderno mesto, je povezan z vašim imenom.

Vaši sodobniki in sodelavci pravijo, da ste jih dobesedno obsedli, da so živeli in dihalo samo za novo Velenje.«

»Ne vem,« je rekel potem, »kako danes v svoji notranjosti doživljate in sprejemate globoke družbene in politične reforme, ki jih je v Sloveniji sprožila Zveza komunistov s tem, ko se je prostovoljno odpovedala ustavno zagotovljene-mu monopolu na oblasti.

Če izhajam iz tega, da so sedanje reforme usmerjene v politično svobodo in od tod v odpravo birokratskih spon in v ponovno sprostitve človeških ustvarjalnih sposobnosti za večjo gospodarsko učinkovitost, potem verjamem, da je vsebina teh reform tudi po vašem okusu. Toda sama politična

svoboda in ustvarjalnost še nista dovolj. Če bomo hoteli doseči karkoli otipljivega, bo treba za uresničevanje znova oživiljene razvojne vizije naše občine znati motivirati in aktivirati slehernega posameznika. Pri tem pa se lahko, kdorkoli bo to hotel in želel, izjemno veliko nauči iz vaših bogatih izkušenj.«

Jubilantu Nestlu Žganku je nato predsednik skupščine Drago Šulek čestital, z gromkim aplavzom pa so se čestitki častnemu občanu občine Velenje pridružili tudi delegati vseh treh zborov.

(mkp, foto: B. M.)

Gorenje

Po novem letu, točneje 3. januarja, bo okrog 1.100 delavcev Gorenja v Titovem Velenju začelo delati po tako imenovanem evropskem delovnem času. Na spremembo delovnega časa so se v Gorenju pripravljali nekaj mesecev. Odločili so se, da evropski delovni čas najprej uvedejo v vseh skupnih izvedbah koncerta, pozneje pa še v Gorenjevih tovarnah za zaposlene v službah, ki niso neposredno vezane na proizvodnjo.

Poročali smo že, da bodo najprej uveljavili spremembo delovnega časa v vodstvu koncerta Gorenje, v Gorenju Raziskave in razvoj, Gorenju Commerce, Gorenju Servis in Gorenju Finance. Na evropski delovni čas pa bodo prešli 3. januarja tudi zaposleni v službah Gorenja Elektronika, ki niso neposredno

Korak bliže Evropi

vezani na proizvodnjo.

1. marca pa se bo število delavcev, ki bodo delali po evropskem delovnem času, v Gorenju povzpelo na več kot 3.000. Takrat bodo uveljavili novo razporeditev delovnega časa tudi v vseh drugih Gorenjevih tovarnah v Titovem Velenju in v Gorenju Mali gospodinjstvi aparati za vse tiste, ki niso neposredno vezani na proizvodnjo.

Poudariti velja, da so si v Gorenju prizadevali, da bi istočasno z uvajanjem evropskega delovnega časa odpravili vsaj največje omejitve, ki spremljajo to novost, zlasti še kar zadeva varstvo otrok in prevoze na delo oziroma z dela. V Titovem Velenju je z vodstvi vrtcev dogovorjeno, da bodo podaljšali čas varstva otrok v popoldanske ure. Podoben dogovor želijo

doseči z vodstvi vrtcev tudi v drugih krajih, od koder se vozijo delavci na delo v Gorenje. Avtobusne vozače, ki bodo delali po evropskem delovnem času, pa preusmerjajo na redne avtobusne proge. Z avtobusnimi prevozniki je bilo dogovorjeno, da bodo imele te avtobusne proge končno postajo v Gorenju, avtobusi pa bodo pripeljali v Gorenje ob 7.50, vračali pa se bodo iz Gorenja ob 17.10. Poskrbljeno pa je tudi za opoldanski obrok, in sicer s spremenjenim časom malice.

S spremembo razporeda delovnega časa želijo v Gorenju zagotoviti optimalnejšo izrabo vseh delovnih in ustvarjalnih sil zaposlenih. Pričakovana večja produktivnost in profesionalizacija dela, ki pa jo razumljivo ne bo mogoče doseči kar čez noč,

mora omogočiti ob večjem dobičku tudi višje osebnostne dohodke delavcem Gorenja.

Jasno pa je, da Gorenje, kar zadeva uveljavljanje novega razporeda delovnega časa, ne more ostati samoten otok sredi morja, tako v ožji in širši skupnosti. V drugih okoljih bi kazalo pospešiti priprave za prehod na evropski delovni čas, saj bi lahko laže, učinkoviteje in tudi hitreje odpravljati vse omejitve, ki spremljajo uvajanje novega razporeda delovnega časa. (vš)

Rudarski dedek Mraz

Sindikalni delavci velenjskega rudnika so tudi letos, že devetindvajsetič, pripravili novoletni sprejem za žene in otroke v rudniku ponesrečenih rudarjev. Obdarili so osem otrok v vrednosti po 4 milijone dinarjev.

To pa seveda ni edina oblika skrbi za te otroke. Kolektiv poskrbi, da imajo ti otroci po končani osnovni šoli, če se odločijo za nadaljnje izobraževanje, zagotovljene štipendije, poskrbijo pa tudi za prvo zaposlitev.

Na zadnjem zasedanju zborov o proračunu

Največ pozornosti so delegati na zadnjem skupščinskem zasedanju namenili odloku o proračunu za prihodnje leto. Ta je naravnost tako, da po količini in obsegu ohranja enak program kot letos.

Naslednja stvar, ki je tudi za-

nimala delegate pa je bila — zakaj v proračunu toliko in toliko denarja za — po starem rečeno družbenopolitične organizacije — če pa so pred nami volitve, katerih izid ne more nihče napovedati. Na to smiselno vprašanje je bil dan tudi odgovor — do

volitev je vsekakor treba te organizacije sofinancirati, po volitvah pa bo seveda drugače. Po domače povedano — koliko delegatov bo v družbenopolitičnem zboru imel kdo — toliko denarja bo dobil.

(mkp)

Medzborovsko usklajevanje o participaciji

Participacijo v zdravstvu, za katere so se pred časom že izrekli delavci v velenjskem združenem delu, bo dorekla medzborovska komisija, ki so jo imenovali na zadnjem zasedanju zborov.

Glede ukinitve participacije sta predlog sprejela družbenopolitični zbor in zbor krajevnih skupnosti, ne pa tudi zbor združenega dela.

V medzborovsko komisijo za usklajitev predloga so imenovali: v zboru združenega dela Marijo Šavor in Janeza Pukla, za zbor krajevnih skupnosti bo Jože Lekše in Jože Krk, v družbenopolitičnem zboru pa Mira Videčnik in Miran Ahtik. (mkp)

Avto šola ZŠAM Velenje dela

Informacije objavljena v prejšnji številki Našega časa o začasnih prekinitvi vpisa novih kandidatov v avto šole velja za avto šoli AMD Šaleška dolina (kjer novo vodstvo pospešeno odpravlja pomanjkljivosti in bodo nove kandidatke v najkrajšem času že začeli sprejemati) in ZŠAM Mozirje. Avto šola ZŠAM Velenje pa še naprej sprejema kandidate za voznike vseh kategorij.

Z MUSTANGOM

V NOVO
KVALITETO,
EVROPO
IN SVET!

Elkroj

CELJSKO OBMOČJE

1989 — bolj slabo kot dobro

Sklepamo leto, ki ga tudi na celjskem območju različni ocenjevalci ocenjujejo dokaj različno. Ponekod so se zadovoljni z rastjo industrijske proizvodnje, pa tudi s stanjem kmetijstva, ali razvojem že toliko let načrtovanega prodornjšega drobnega gospodarstva — drugod so se znašli v precejšnjem precepu, ki jih vse bolj tišči. V Celju se še posebno pozna stara industrija in premajhno stvarno prestrukturiranje zadnjih let, Velenjčani so lahko v glavnem zadovoljni, če ne bi bilo neurejenega problema energije, Mozirjani so zaskrbljeni nad turizmom — zato pa so z njim tembolj zadovoljni v smarski občini.

O poslovanju velenjskega in

mozirskega gospodarstva v našem časniku redno pišemo, zato bi nekoliko več zapisali o ostalih občinah. Seveda so to le ene od možnih ocen; kot na primer za celjsko občino, da se ne more izviti iz tradicionalnih težav, pa čeprav je ocena, da so težave posledica stare industrije, lahko le prikrivanje tega, da se reševanja niso lotili pravočasno. Emu so pred leti napovedovali lepo bodočnost, v projektne svetle je bil sam celjski župan, pa vendarle Emu še vedno ni rešen pred stečajem. Toper se je sicer združil z Merxom, pa je zdaj ob mili zimi in srbskem bojkotu prav na kolenih. Tudi Metka se je ponovno znašla med izgubarji. Med tiste organizacije, ki še vedno dobro poslujejo, sodita gotovo Etol in Cinkarna. Toda tu so se v sa-

mazadovoljstvu bolj ali manj zavili v molk. Šentjurska občina se ne more izviti iz repa med slovenskimi občinami, pa tako niso čudni pretresi med mladimi in kmetijci. V smarski ob »zmerni« industriji (steklarna močno zvečuje izvoz) napreduje predvsem zdraviliški turizem. Zdravilišči Rogaska Slatina in Atomske toplice vlečeta za sabo tudi razvoj na drugih področjih.

V občini Slovenske Konjice so kljub delnemu upadanju z razvojem še vedno zadovoljni. Glavna vlečna konja sta še vedno Unior in Konus, uspešno se vse bolj razvijata tudi Comet. Povsod se poznajo rešitve izpred let, ko so se močno navezali na tuja tržišča, pa jih tako tudi domači pretresi ne morejo preveč zamajati. Bojijo pa se, da se bo v resnih škripcih znašel Kostroz, ki je v glavnem navezan na izvoz na kliniško tržišče. Seveda tudi tu ne pozabljajo na turizem in letošnja zima brez snega je potrdila pravilnost naložbe na Rogli, ko so zgradili večnamensko dvorano.

V laški občini Pivovarna žal ni pravega »tekmeča«, saj tudi Tim doživlja pretrese, v težavah je tudi lesna industrija. V žalski občini sicer še nekaj let opozarjajo na težave kmetijstva (hmeljarstva in mlekarstva), vendar je največji SOS prišel iz Sipa. Pravijo sicer, da se bo rešil stečaja, težave pa niso majhne. Spremenjene razmere pa lahko hitro zamajajo tudi kakšnega tekstila.

Seveda moramo omeniti še vsaj dve stvari, ki sta občasno okupirali ljudi na vsem celjskem območju. V prvi vrsti je seveda ekologija: onesnaženo ozračje, vode in zemlja, pa čudno iskanje odlagalnišča jedrskih odpadkov, sum na radioaktivno izžarevanje v stanovanjih ali kakšnih gradbenih objektih. Drug skupni problem je sodobnejša cestna povezava proti Jugozahodu. Sodobno avtocesto terjajo predvsem mladi in v tej borbi bodo v tem letu ostali znani tudi po delni blokadi Slovencev v Arji vasi.

(—fk)

Emona expres

Spomeniki

Piše:
VINKO
VASLE

Ali je Jože Smole, bodoči šef slovenske socialistične stranke, razjaril opozicijo samo s tem, ko je Delovnim urednikom očital, da več pozornosti posvečajo opoziciji, kot pa svoji stranki (SZDL) katere glasilo naj bi bili, ali pa je v ozadju kakšen hujši spopad? To drugo bo zagotovo bolj držalo, saj so politične strne v naši državi tako zelo zavozlane, da je gordijski vozol proti njim čisto navaden amaterizem? Prvič je opozicija jezna, ker bodo tako imenovane »uradne stranke« (partija, fronta, ZSMS in borci) za svoje delo dobili vsaj tridesetkrat več denarja, kot revna opozicija, ki sicer ima zgodovinsko priložnost, da se udeleži prvih svobodnih volitev na našem ozemlju po zmagi revolucije, ampak brez denarja si tega ne zna predstavljati. Zmaga brez denarja in brez številnih drugih privilegijev bi sicer združeno slovensko opozicijo in tisto, ki to noče biti, naredila še bolj slavno, a kaj, ko brez teh banalnih zadev nobena še tako močna stranka nikjer na svetu doslej ni zmagala. Medtem ko imajo uradne stranke na stotine birokratov, tajnic in sekretarjev, najsodobnejše tehnične in tehnološke pripomočke, pa še večino javnih medijev (časnikov, radia in TV) v svoji lasti (na kar Smole v predvolilni bitki noče pozabiti), pa ima opozicija praktično in po novem samo tednik — Demokratico. To je pa v boju za oblast toliko kot če bi se sovražnega napadalca, ki ima na razpolago sodobne rakete in laserje, zahrbtno napadli z navadno fračo. Izid takšnega boja je že vnaprej znan.

Kljub temu je uradna oblast v Ljubljani kar precej živčna, saj ji je jasno, da je volilno telo nepredvidljivo — še zlasti, ko gre za res demokratične in svobodne volitve. Dokazov iz preteklosti nam ne manjka, ker če tako ne bi bilo — kdo ve, kako bi že danes izgledal slovenski oblastveni vrh. Da gre zares priča tudi spopad med slovensko partijo in zborom za ustavo! Slednji zatrjuje, da Slovenija ne sme dovoliti sprejema nove državne ustave po hitrem postopku, kar lahko Slovenci po izkušnjah sodeč spet lepo nastradamo in grozijo, da bodo z vsemi silami to preprečili. Partija pa je udarila na aktualne politične dogodke in rekla, da opozicija napada slovensko skupščino in druge žalujoče v teh hudih in težkih časih, ko so vendarle Turki na meji in si moramo biti enotni. Kaže, da na Tomšičevi 5, kjer domuje naša partija, niso računali na to, da so Turki na naših mejah že tisočletje in da bodo še vnaprej. Kar pomeni, da se bo enkrat vendarle treba s tem sprijazniti — a ne na račun Slovencev.

Ker v času, ko to pišem, še ni jasno, ali bodo na 11. slovenskem partijskem kongresu znova zmagali komunisti (normalno pa bi bilo, da bi), se tudi še ne ve, ali bo tudi ta kongres prelomni in zgodovinski kot vsi doslej, ali pa bo čisto mi-

ljubna zadeva. V zelenem, modrem in rumenem — v novih partijskih barvah, ki naj bi morebiti govorile o prihodnji modrosti, evropskosti in ekološkosti te naše stranke. Nova preobleka seveda še ne pomeni nove vsebine, a ker si noben cesar ne privoščil novih oblačil samo zato, da bi bil všečen samemu sebi, je naši partiji verjeti, da tokrat misli malo bolj zares. Do volitev bi takšno prepričanje med narodom tudi nekaj veljalo. Kučan seveda ne bo več prvi slovenski komunist, a obrekovalski krogi trdijo, da res ne bo šel za pravnika v neko podjetje, ampak naj bi postal prvi mož republike, tako rekoč novi oče slovenskega naroda. Ampak, vzemite to samo kot prednovoletne govorice, čeprav niti niso tako slabe...

V Ljubljani, ki seveda prednjači po aferah in afericah, kot se za srednje veliko mesto spodobi, je tik pod vrelščem afere z znamenitim »dvornim« arhitektom Markom Mušičem. Tistim, ki je projektiral nove Zale (naj ga bog kaznuje) in si pri tem na osnovi avtorskih pravic zagotovil izplačilo 12.000 milijard dinarjev. Mestna oblast je trenutno še gluha na obe ušesi in verjetno poglodelno razmišlja kaj ji je storiti, da si Silvestrova ne bi povsem zagrenila. A bo v to kisljo jabolko morala zagristi in povedati, kdo je pil, kdo pa plačal. Druga afera se povezuje s Cankarjevo založbo, ki se je odločila za velikanski projekt: Kardelju naj bi v prihodnjih letih postavila spomenik v količini 25 knjig z njegovimi izbranimi deli. Ker mrčne sile menijo, da nas omenjeni s svojo prisotnostjo ne osrečuje samo kar zadeva našega sedanjega turboznega stanja, ampak, da naj bi bil celo njegov spomenik na Trgu revolucije popolnoma odveč, da o cesti z njegovim imenom in istoimenski univerzi sploh ne govorimo — glede na vsa ta dejstva se nekateri zavzemajo za dekardelizacijo. V Titogradu bodo ulico z njegovim imenom preimenovali, mogoče v ulico Jogurt revolucije, v Ljubljani pa še ne vedo, kaj bi s tovaršem Kardeljem.

Socrealističnih spomenikov nam v ožji in širši domovini resda ne manjka in marsikdaj nas seveda spominjajo na like in dogodke, ki bi jih najraje pozabili. A osebno se pri tem pridružujem predsedniku nove stranke s staro kratko (ZSMS) Jožetu Školcu, ki je pred časom dejal, da nova generacija na oblasti ne bo rušila spomenikov in spreminjala imen ulic, ker tako se revolucije ne delajo. In še prav ima.

Sicer pa, tistim, ki se me še niste naveličali, pa tudi ostalim želim, da bi do 30. junija 1990. leta preživeli. Marković namreč zatrjuje, da nam bo potem laže dihati. Če bo kdo to še sploh zmogel.

(mkp)

Savinjsko-šaleška naveza

Vsaj nekaj enotnega

Če že drugače govorimo, da mnogokrat ne znamo najti skupnega jezika, vsaj ena enotnost velja. Povsod se staro leto konča ob izteku 31. decembra in takoj zatem začne novo. Toda ta enotnost je ene tiste vrste, ki nam ne koristi kaj dosti. Minili so namreč že časi, ko je novo leto pomenilo tudi stvarno prelomnico. Rekli smo: no vzdržimo še te dni, saj bo potem vse drugače.

Ampak pri nas je že dolgo tako, da novo leto ni več podobno obleki — ko je stara jo enostavno odvržemo in oblečemo novo. Pri nas zdaj tudi staro obleko še

nosimo kar naprej, saj nam za novo primanjkuje denarja. In z njo nosimo tudi staro umazano, ki je nismo mogli spraviti z nje.

Tudi težav starega leta se enostavno ne moremo več znebiti, pa čeprav bi se tako želeli. Niso več časi, ko so si lahko ponekod že sredi decembra oddahnil, saj so izpolnili delovni plan. Zdaj v večini okolij planov sploh ne uresničujejo več; ker jih ne morejo, ali pa ponekod tudi zato, ker ni dobro, da bi jih. Stvari so namreč pri nas pogosto zelo čudne.

Ponekod so se zdaj zadnje dni letošnjega leta najbolj ukvarjali s tem, kako se delavcem dodeliti kak dinar. Ne le tam, kjer jim to dovoljuje kakovostno delo, ampak tudi tam, kjer so pač na kak čudežen način izbrskali še kak dinar. Največji problem pa je seveda, kako ga izplačati, da to ne bi bilo nepravilno ali preveč očitno. Tu namreč ne pomaga določba, da je pač višina izplačila osebnega dohodka poslovna skrivnost — tu gre za to, kako prikriti izplačilo nasploh. Ampak naš narod je preživel že toliko raznih sprememb in omejitev, da

se je že vsega navadil. Pa za vsako luknjo najde zamašek oziroma pod vsakim zamaškom luknjo. Ob tem pa vodilnim niti ni treba skrbeti, da bi jim delavci zaradi tega grozili z nezaupnico. Še vedno namreč velja, da je okoliprinašanje države koristno delo, če je le koristno za delavčev žep.

Ampak zdajle pa nekaj kaže, da se bo stvar preobrnila. Zares preobrnila. Da kaže na resnost, seveda lahko opazimo po tem, da je toliko ljudi proti takim spremembam. Zdaj bi namreč res morali vsi odložiti stara oblačila in se odeti v nova.

A kaj ko mnogi opozarjajo, da jih vsi niti nimamo!

(frk)

Od tu in tam

Pogovor o obveščanju

Tudi letos so se novinarji celjskega območja zbrali na novoletnem srečanju v Slovenskih Konjicah. Spregovorili so o sedanjem položaju sredstev obveščanja in o informiranju nasploh, direktorja Konusa in Merxa Jure Pokorn in Franc Ban (ti dve organizaciji sta že drugo leto omogočili srečanje) pa sta predstavili svojo organizacijo po reorgani-

zaciji. Prav tako so skupaj spregovorili o predloženem protinflacijskem programu in posledicah, ki jih lahko pričakujemo.

Najstarejša na našem območju

V nedeljo zvečer je sklenila 106. rojstni dan Jožefa Ušaj iz Celja. To gotovo ni le najstarejša občanka na celjskem območju, ampak verjetno kar najstarejša Jugoslovanka; ali vsaj sodi med najstarejše. Rodila se je na Primorskem, že dolga leta pa prebiva

v Celju. Ob visokem jubileju so ji čestitali mnogi posamezniki in organizacije, med drugimi tudi celjski župan in predsednik celjske socialistične zveze.

Mladinci še opozarjajo

Ker smo že poročali o nezadovoljstvu šentjurskih mladincev z o njihovih zahtevah po odstopu delegatov družbenopolitičnega zbora občinske skupščine, je prav, da o tem zapišemo še najnovejše. Mladinci so namreč po-

slali novo javno pismo z zapisano zahtevo, da občinski organi hitro skličejo sejo družbenopolitičnega zbora; sklepe, ki so jih sprejeli na prekinjeni seji tega zbora, namreč niso uresničili. Če tega ne bodo storili, bodo pripravili podpisovanje listine z zahtevo za odstop celotne občinske garniture. Če se ti podpisi ne bi zadostovali — menijo — se bo izkazalo, da je v šentjurski občini skupščinski sistem le še farsa. Pa bodo občanom predlagali bojkot vseh zadev, ki jih sproža občinska skupščina.

(-fk)

Komunalna skupnost

Sredi prejšnjega tedna naj bi se na zadnje sejo v starem sisovskem sistemu sešli delegati obeh zborov skupščine občinske komunalne skupnosti. Pa se niso, ker je bil zbor uporabnikov nesklepčen. Od 65 jih je namreč resno vzelo delegatovo dolžnost le 29 delegatov tega zbora. V zboru izvajalcev pa se je seje od 11 delegatov udeležilo 7. Vloga, ki bi jo morali »odigrati« delegati obeh zborov, je takoj po seji prevzelo predsedstvo skupščine komunalne skupnosti. Z ugotovitvami pa je nato seznanilo občinski komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja oziroma izvršni svet, pod okrilje katerega bo po 1. januarju prihodnje leto prišlo tudi to področje.

V krajši oceni dela te skupno-

Več odločitev v prid uporabnikov

sti, ki jo je vsemu navkljub izrekel predsednik omenjene skupščine Franc Vedenik, ni manjkalo ugotovitev, da smo na tem področju v občini precej naredili. Raven je višja kot v ostalih slovenskih občinah, rezultati prizadevanj pa so vidni povsod, še zlasti pa v obrobni krajinski skupnostih. Med drugim tudi zaradi odločitev, ki so se na sejah skupščine te skupnosti večkrat nagnile v prid zahtev uporabnikov po dobrinah na komunalnem področju. Z zadovoljstvom pa navdaja delegate te skupščine in njenega predsedstva tudi prispevek pri razbremenjevanju gospodarstva. Odrekli so se menda čistemu dohodku in znižali prispevno stopnjo za te namene.

Ob uspehih seveda ni manjka-

lo tudi takšnih in drugačnih težav. Gospodarska kriza je po svoje krojila uresničevanje zastavljenih nalog na komunalnem področju, slabostim pa se ni mogel izogniti še delegatski sistem. Analiza je namreč pokazala, da se delegacije za seje skupščine komunalne skupnosti niso sestajale, in da za sprejemanje cen komunalnih storitev in dobrin, zaradi katerih je bilo sklicanih največ sej skupščin, delegatske klopi niso najprimernejše mesto usklajevanja in potrjevanja slednjih.

S prenehanjem delovanja komunalne skupščine po 1. januarju prihodnje leto ne bo usahnilo delo na tem področju. Da bi teklo vsaj tako kot v preteklem mandatnem obdobju, bo poleg izvršnega sveta naše občine skrbel še devetčlanski odbor. Kot smo slišali naj bi v njem člani iz vrst izvajalcev zagovarjali stroko, člani iz vrst uporabnikov pa usklajevali želje, zmožnosti in potrebe.

T. P.

Obisk pri pripadnikih JLA

Skupina 20 delavcev iz Gorenja Gospodinjki aparati je prejšnji teden obiskala pripadnike Jugoslovanske armade v karavli Franc Leskošek Luka na Viču pri Dravogradu. Sodelovanje med pripadniki JLA iz Dravograda in delavci Gorenja Gospodinjki aparati traja že vrsto let. Predstavniki Gorenja Gospodinjki aparati so čuvanjem naših meja čestitali za njihov praznik — 22. december in jih obdarili, Janez Sterkuš pa je pripravil krajši priložnostni kulturni program. Obisk pa je bil nova priložnost za navezavo prijateljskih vezi in izmenjavo mnenj.

(vš)

Delavci Gorenja Gospodinjki aparati s pripadniki JLA pred karavlo Franc Leskošek Luka (Foto: Janez Sterkuš)

naš čas

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstić-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtrkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, Cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 40.000 din.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in oprema: ČGP Večer, tozdr Mariborski tisk, Maribor.

Naročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAŠ ČAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. decembra 1984 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Reorganizacija občinskih upravnih organov in DSSS SIS

Davkarji in inšpektorji pod republiko

O ukinitvi samoupravnih interesnih skupnosti in priključitvi njihovih strokovnih služb občinskim upravnim organom, smo pisali v prejšnji številki Našega časa. Ustavni zakon pa določa tudi njihovo reorganizacijo. Med drugim prenaša upravo za družbene prihodke in večino inšpekcijskih služb na republiko, ukinitve kolektivna vodstva (komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja, komite za družbene dejavnosti), iz upravnih organov izloča strokovna opravila in predvideva v ta namen oblikovanje upravnih organizacij oziroma zavodov.

Točno tudi določa strokovno usposobljenost kadrov v javni upravi, kjer naj bi se število za-

poslenih zmanjšalo, delovni čas prilagodil evropskemu. To seveda ne pomeni, da bi ga izenačili z gospodarstvom, saj to niti ne bi bilo smiselno.

V velenjskih občinskih upravnih organih je največ sprememb predvidenih v oddelku za občo upravo in proračun. Del tega oddelka se bo preoblikoval v sekretariat za finance, ki bo opravljal vse naloge bodočega proračuna občine, preostali del pa bo tvoril skupaj s strokovno službo izvršnega sveta in občinske skupščine skupne službe upravnih organov. Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja se bo preoblikoval v dva sekretariata in sicer za varstvo okolja in urejanje prostora ter gospodarsko infrastrukturo. Dosedanji oddelki za planiranje vključno s planskimi službami samoupravnih interesnih skupnosti se bo organiziral v upravno organizacijo za družbe-

no planiranje, komite za družbene dejavnosti pa v sekretariat za družbene dejavnosti. V oddelkih za ljudsko obrambo, notranje zadeve in geodetski upravi pa v letu 1990 niso predvidene spremembe.

Izvršni svet ocenjuje, da delavci občinskih upravnih organov in strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti zagotavljajo ustrezno pokritje potreb nove organiziranosti in dovolj strokovno opravljanje nalog bodoče javne uprave. Za morebitne viške pa bodo izdelali program premeščanja oziroma postopnega zmanjševanja zaposlenih, s fluktuacijo in odhodom v pokoj. Pomembnih kadrovskih sprememb drugače ne načrtujejo, razen seveda v vodilni strukturi, ki se bo zaradi novih mandatov (pomladi imamo volitve) zamenjala.

Izvršni svet dobiva z novim ustavnim zakonom obsežnejše in

odgovornejše naloge, zato predlagajo, da naj bi bili bodoči člani izvršnega sveta v večini funkcionarji najpomembnejših upravnih organov in organizacij ter neprofesionalni člani tistih javnih dejavnosti, ki pomembno vplivajo na življenje in razvoj občine.

Glede na to, da prihaja pomladi do sprememb na ključnih občinskih mestih, predlaga sedanji izvršni svet, da je treba celovito reorganizacijo občinske uprave opredeliti do konca marca in izpeljati do sredine prihodnjega leta.

Vzporedno s tem pa je pripravil izvršni svet tudi programe dejavnosti za posamezna področja, ki izhajajo iz temeljev planov za to srednjeročno obdobje, bilanco, predlog novega proračuna in izhodišča vseh omenjenih dejavnosti za srednjeročno obdobje 1991—95.

(mz)

Prve delnice za varčevalce februarja

Naša banka postala delniška družba

Silno preprosto so nam bančniki Ljubljanske banke predstavili novo organiziranost, v obliki matere banke (dosedanja združena banka) in njenih hčera (dosedanje temeljne banke, ki pa se lahko tako organizirajo pod ostrimi pogoji).

Pred kratkim smo lahko prebrali, da se je »mati banka« žele organizirati v delniško družbo, takšni organiziranosti pa zdaj sledijo tudi njene »hčere«. To je storila tudi velenjska banka, ki se po novem imenuje Splošna banka Velenje, delniška družba.

Na osnovi nove zakonodaje, je bil že v mesecu juniju imenovan odbor za pripravo nove organiziranosti, ki je pod vodstvom Rafka Berločnika iz REK, ugotovil do konca novembra, da velenjska banka izpolnjuje vse pogoje, da se organizira v splošno banko, delniško družbo. Za takšno organiziranost se je do takrat izreklo tudi 94 njenih ustanoviteljev. Pridobiti je bilo treba še soglasje narodne banke in pripraviti vse potrebno za novo organiziranost.

Tudi to so storili in sklicali ob koncu prejšnjega tedna ustanovni zbor Ljubljanske banke — splošne banke Velenje d. d., ki ima 101 ustanovitelja oziroma delničarja, na dan ustanovitve (22. 12.) pa so razpolagali z 216.450.000.000 dinarjev. Upravljanje banke pa je razdeljeno na 21 645 glasov (toliko je tudi delnic).

Na ustanovnem zboru so za vršila dolžnosti direktorja Splošne banke Velenje d. d. imenovali dosedanjega predsednika banke Antona Vrhovnika, izvolili pa so tudi člane izvršnega in nadzornega odbora. V izvršni odbor so imenovali Darka Zupanca

(IB Gorenje), Jožeta Časla (Gorenje Glin), Viktorja Robnika (REK DO ESO), Sašo Oprešnik (Era), Franca Miklavca (ZKZ Mozirje), Iva Klobčarja (Vegrad), Janeza Kramerja (Elkroj), Rudija Gabrovca (LB d. d. Ljubljana) ter Petra Habjana, Franca Žemro, Marjano Grudnik in Antona Vrhovnika (LB—SB Velenje).

Na ustanovnem zboru pa so bodoči delničarji potrdili tudi poslovno politiko LB Splošne banke Velenje d. d. s katero se maksimalno prilagajajo zahtevam nove zakonodaje, to pa seveda tudi pomeni, da bodo poslovali v obsegu ustanovnega kapitala in lastnih rezerv. Zagotavljali bodo takšne materialno finančne pozicije, ki jim bodo omogočile ustvarjanje dobička in ohranjanje konkurenčnosti. Uvajali pa bodo tudi nove oblike financiranja in storitev, še zlasti bodo razširili posle z vrednostnimi papirji in krepili tudi svojo svetovalno vlogo.

Kot zanimivost pa povejmo še to, da bodo prve delnice, ki jih bodo lahko kupili varčevalci v prodaji predvidoma februarja.

M. Zakošek

Gorenje

Kar največje prilagajanje novim pogojem tržnega gospodarjenja

Že dalj časa si v Gorenju prizadevajo, da bi bili kar najbolj usposobljeni za še učinkovitejše in uspešnejše vključevanje v mednarodno delitev dela in za kar najbolj enakopravno sodelovanje z najuglednejšimi tujimi poslovnimi partnerji.

Upoštevanje razmere so v Gorenju z letošnjimi dosežki zadovoljni. Poslovni uspeh Gorenjevih tovarov je dober, uresničeni so tudi drugi cilji, posebej tudi tisti na naloženem področju. Nasploh pa bo leto 1989 zagotovo eno najpomembnejših let v dosedanjem razvoju Gorenja. 15. decembra 1989 je bil ustanovljen koncern Gorenje, ki se želi preobraziti v sodoben koncern, katerega podjetja so medsebojno kapitalsko povezana.

● In kako v nekaterih Gorenjevih tovarnah ocenjujejo dosežke leta 1989 in kakšni so načrti za leto 1990?

V Gorenju Gospodinjiski aparati so zaradi precejšnjih nihanj pri prodaji na domačem trgu povečevali izvoz; v zadnjih treh mesecih, na primer, so prodali na tuje že več kot 70 % vse proizvodnje velikih gospodinjiskih aparatov. Zahvaljujoč povečevanju izvoza so uresnili letošnji načrt proizvodnje, manj zadovoljni pa so s finančnimi izidi, čeprav pričakujejo, da bo doseženi poslovni uspeh omogočal nemoteno proizvodnjo v letu 1990, prav tako pa tudi nadaljnje posodabljanje proizvodnje in humanizacije dela. V stabilnejših razmerah gospodarjenja v letu 1990 si bodo

prizadevali, da uveljavijo proizvodnjo, visoko produktivno, ki bo zagotavljala ekonomično in rentabilno proizvodnjo. Ena od pomembnih nalog bo, kot poudarjajo v Gorenju Gospodinjiski aparati, tudi sprememba miselnosti za kar največje prilagajanje novim pogojem tržnega gospodarjenja.

Planske cilje so dosegli in preselili v Gorenju Mali gospodinjiski aparati. Izdelali so nad 1,33 milijonov malih gospodinjiskih aparatov, na tuje pa so prodali več kot 70 % celotne proizvodnje. V letu 1989 so v tej Gorenjevi tovarni v Nazarjah nadaljevali s posodabljanjem in širjenjem proizvodnje malih gospodinjiskih aparatov. Tako so dvignili tehnološko raven proizvo-

dne in povečali proizvodne zmogljivosti. Zahvaljujoč osvajanju novih malih gospodinjiskih aparatov in novih generacij še obstoječih izdelkov naj bi v letu 1990 s prodajo na tuje trge iztržili že nad 20 milijonov dolarjev (leta 1989 so 12 milijonov dolarjev). Na tujih trgih pa se želi Gorenje Mali gospodinjiski aparati uveljaviti tudi s prodajo znanja, tehnologij in licenc.

V Gorenju Glin niso dosegli vseh za leto 1989 dogovorjenih ciljev. Zaradi zamud pri dokončanju nalog v prvem polletju niso dosegli načrtovane proizvodnje, izpada pa, tudi zaradi spremenjenih razmer na trgu, v drugem polletju ni bilo mogoče nadoknaditi. So pa osvojili proizvodnjo več novih izdelkov, povečali pa so tudi prodajo na tuje. V Gorenju Glin se vse bolj zavedajo, da bodo morali proizvajati tiste proizvode, ki jih zahtevajo kupci, in to v dogovorjenih rokih in zahtevani kakovosti. S sedanjim številom zaposlenih (pri čemer računajo na izboljšanje kadrovske sestave), pa želijo v letu 1990 povečati proizvodnjo za najmanj 15 %. Na proizvodnjo pa naj bi vplivale tudi letos opra-

vljene naložbe. Kar 40 % vse proizvodnje pa želijo prodati na tujih trgih; z izvozom naj bi tako iztržili že blizu 30 milijonov dinarjev. Večji delež v realizaciji pa naj bi imel tudi inženiring.

Tudi v Gorenju Elektronika vseh ciljev, ki so si jih zastavili za leto 1989, niso uresnili, predvsem zaradi težav pri oskrbi z reprodukcijским materialom in sestavnimi deli niso dosegli načrtovanega obsega proizvodnje. V drugi polovici leta so namreč začeli povečevati dnevno proizvodnjo, pri čemer so računali, da bodo na dan naredili do 600 barvnih televizijskih sprejemnikov.

Za leto 1990 načrtujejo, ob dnevi proizvodnji 600 barvnih TV sprejemnikov, proizvodnjo 150.000 barvnih TV sprejemnikov. Pri tem računajo, da bodo nadalje povečevali prodajo na tuje, posebej tudi na račun nadaljnjega povečanja kakovosti.

K temu naj bi pripomogla tudi nova šasija, s katero bodo povečali funkcije Gorenjevih barvnih TV sprejemnikov.

(vs)

Stanovanjska skupnost

Ne brez zapletov

Le redkokatera skupščina samoupravne stanovanjske skupnosti občine Velenje je minila brez zapletov, takšnih in drugačnih. Tudi zadnja — bila je prejšnji četrtek — ne. Vzrok zanje pa tokrat niso bile cene, ampak zamenjava stanovanja med kulturnim centrom Ivana Napotnika Titovo Velenje in to skupnostjo — solidarnostni sklad na Trgu bratov Mravljakov 7 v Šoštanju. V nadaljevanju seje pa je precej prahu dvignilo poročilo samoupravne delavske kontrole pri tej skupščini.

Pa pojdemo po vrsti. Že na prejšnji seji je menda prej omenjeno stanovanje postalo jedro spora, ki pa ga delegati na sami skupščini niso mogli uspešno rešiti. Zato je vzela zadevo »v roke« samoupravna delavska kontrola, ki je na četrtkovni seji skupščine samoupravne stanovanjske skupnosti predložila delegatom v odločitev naslednji predlog: stanovanje v objektu Trg bratov Mravljakov 7 se dodeli upravičencem po prednostni listi. Če pri ponovnem preverjanju upravičenosti do slednjega ni kandidatov, se izpelje zamenjava s kulturnim centrom. Ker se s predlogom niso povsem strinjali delegati prej omenjenega centra, dva meseca trajajoča polemika okrog tega pa je prešla čez glavo tudi nekaterim delegatom, so ti naposled predlagali takojšnjo zamenjavo stanovanja brez prednostne liste, ki je po zagotovilih ravnatelja kulturnega centra povsem zakonita. Tak predlog pa je predložil v presojo delegatom tudi zato, ker od imen in priimkov na tri leta stari prednostni listi naj ne bi bil nihče upravičen do tega solidarnostnega stanovanja. Zmeda pri delegatih je naredila

svoje in pri prvem glasovanju nekateri sploh niso vedeli, za kakšen predlog so dvignili roko. Po ponovni obrazložitvi in glasovanju pa so se ti le odločili za predlog samoupravne delavske kontrole. Hkrati pa so naložili strokovni službi pri tej skupnosti, kateri so v razpravi med drugim očitali, da ni dosledno opravila svojega dela, rešitev tega vprašanja še do konca tega leta.

Poročilo samoupravne delavske kontrole pa je povzročilo pravo ogorčenje zaradi očitenih številnih nepravilnosti in nezakonitosti pri dodeljevanju stanovanjskih posojil 26. natečaja iz sredstev vzajemnosti za zasebni in družbeni sektor. Teh je bilo toliko, da ne bi nič narobe rekli, če bi ga označili za nezakonitega. Že to, da je komisija za dodeljevanje kreditov krepko prekorajčila svoja pooblastila, da 17 prosilcev še danes ni dobil kredita, pove mnogo. Zato delegatom četrtkovne skupščine samoupravne stanovanjske skupnosti ni bilo treba posebej podati predloga o razrešitvi predsednika te komisije. Sicer pa imajo sedaj vso zadevo v rokah družbeni pravobranilec samoupravljanja, organ inšpekcije oziroma drugi organi družbenega nadzorstva in kontrole, pristojni za nadzorstvo nad zakonitostjo dela stanovanjske skupnosti.

Poleg osnutka plana te skupnosti za leto 1990 pa so se delegati med drugim seznanili še z bodočo organiziranostjo tega področja po 1. januarju prihodnjega leta ter potrdili 12 članski odbor za spremljanje uresničevanja politike in odločitev na področju stanovanjskega gospodarstva.

T. P.

O izplačilu družbeno denarnih pomoči na roko

Kriza kaže svoje zobe v težavah gospodarstva, te neposredno vplivajo na druga področja življenja in dela, itd. Kako daleč je že »zabredla«, kažejo številni ukrepi, med katerimi je tudi drugačen način plačevanja prehrane v šolah oziroma oskrbe v vzgojno-varstvenih ustanovah za prejemnike funkcionalne oblike pomoči. Vik in krik, ki ga je povzročila sprememba v mesečni maju letos, se je sedaj nekoliko polegel. Ostaja pa občutek, da so pri vsem tem pogrebnili kratko za krizo nič krivi, nič dolžni otroci.

V občini Velenje smo se še do začetka novega šolskega leta radi pohvalili z velikim odstotkom otrok, ki se prehranjujejo v šoli — malicali so skorajda vsi osnovnošolci, kar nekaj pa je bilo takšnih, ki so v šoli tudi kosili. Restriktivni ukrepi v skupnosti otroškega varstva in občinski izobraževalni skupnosti pa so to mnenje obrnili na glavo. Zakaj? Od 1. septembra letos namreč starši, ki prejemajo družbeno denarno pomoč otrokom, to dobijo ob izplačilu osebnega dohodka v celoti na roko in ne le toliko, kolikor je ostalo od plačila oskrbnine v vrtcu ali šolske prehrane ta-

ko kot v preteklih letih. To pa pomeni, da morajo poravnati stroške sami. Naj ob tem zapišemo, da so v drugih slovenskih občinah k temu ukrepu pristopili že pred leti.

Odločitev, da starši sedaj sami nosijo vso skrb za zdravo in organizirano prehrano svojega šolarja, je po mnenju pedagogov in vodij šolske prehrane sporna zaradi več vzrokov: socialna varnost otrok z družinami strmo pada, pa tudi starši, ki prejemajo otroški dodatek, z njim ne zmorejo slediti življenjskim stroškom. Le kako naj bi ob tem torej zagotavljali otroku dovolj kakovostnih in zdravih obrokov hrane. Roko na srce, med njimi je tudi nekaj takih, ki se svojega poslanstva ne zavedajo tako, kot bi se ga morali in starševsko dolžnost raje naprtijo na ramena družbe.

Omejitveni ukrepi so »prinesli« tudi spremembe glede cen prehrane v šoli. Po 1. septembru so namreč na Vizu Velenje obdržali staro opredelitev le pri izračunu cene za malice, k ceni kosila pa so bili zaradi nevzdržnih stroškov prisiljeni vkalkulirati še polovico osebnih dohodkov kuharic in del materialnih stroškov. Preostalo polovico režijskih stroškov pa pri ceni kosila še vedno krije občinska izobraževalna skupnost. Ker pa je družbenega

denarja za te namene vse manj, ni več daleč dan, ko bodo na polničnih zneskih ekonomskih cen kosil.

In kako je vplival nov način izplačevanja na število prejemnikov kosil na posameznih šolah? Dokaj različno. Odvisno iz kakšnega okolja so učenci, kako so se odgovornosti za zdravo in organizirano prehrano svojega otroka zavedali njegovi starši, pa tudi od prepričljivosti vodij prehrane na posameznih šolah.

Na osnovnih šolah Gustava Šilaha, Veljaka Vlahoviča, Antona Aškercarja iz Titovega Velenja in Biba Roeca Šoštanj se število abonementov ni bistveno zmanjšalo. Pogovori vodij šolske prehrane s starši o pomembnosti toplih obrokov hrane, ki je za zdrav razvoj in pri obremenitvah otrok nujno potrebna, pa niso bili uspešnejši na šoli Mihe Pintarja Toleda, Bratov Mravljakov in Titovem Velenju, Bratov Letonje Šmartno ob Paki ter na šoli Karla Destovnika Kajuha Šoštanj. Najpogostejše opravičilo staršev za odpoved je bila ta, da tako ali tako kuhajo doma, in da bodo urnik kosila odslej prilagodili otroku.

Hočemo ali ne, verjeti jim moramo. Tako kot vodje prehrane na šolah, ki se ob tem sprašujejo, le kje se bo otrok, če ne v šoli, naučil, kaj je zdrava prehrana. In

Program občinske organizacije socialistične zveze Velenje

Jutri Velenje, še lepše življenje

SZDL v NOVI VLOGI * Pluralizem kot temeljna vrednota demokracije je nepogrešljivi del organizacije SZDL, naslednice OF, ki je bila izraz vseljudske volje slovenskega naroda. Ta pluralizem pa je bil doslej drugačen od tistega, ki ga zahteva čas, v katerem živimo. To je bil pluralizem poenotenih pogledov znotraj frontne organizacije, v katerem ni bilo prave konkurenčnosti in niso mogla priti v dovoljni meri do izraza ustvarjalna prizadevanja posameznika in združen državljani. Kot sooblikovalka novih pojmovanj o pluralizmu, ki na osnovi pravic in svoboščin posameznika ter na osnovi svobode združevanja občanov vodi v zdravo konkurenco idej, storitev in blaga, se je tudi SZDL preoblikovala v eno od praktičnih združenj občanov, ki bodo na prihodnjih volitvah nastopila s svojimi kandidati. * Danes vam predstavljamo program take nove SZDL, ki je bil sprejet na seji občinske konference SZDL 18. 12. 1989 in ga bo ta organizacija uresničevala preko svojih izvoljenih delegatov v skupščinah in njihovih delovnih telesih. Predstavitev programa naj služi tudi opredeljevanju pri včlanjevanju v našo organizacijo, predvsem pa predlaganju ljudi za naše kandidate na volitvah, ki so pred nami. *

PROGRAM OBČINSKE ORGANIZACIJE SOCIALISTIČNE ZVEZE VELENJE

V občini Velenje, navajeni velikih dejanj v preteklosti ob izgradnji občinskega središča in razcvetu gospodarstva, čutimo bolj kot drugje, da je družbeni razvoj zašel v slepo ulico, kjer je ogrožena ustvarjalnost in inovativnost posameznika ter človeških združb, ulico, v kateri se gnetemo v nerazpoznavni masi vseprek govorečih, ulico, kjer so glasnejše besede in bolj zavarovan hrbet edina prednost ter so v njej lepi medčloveški odnosi najresneje ogroženi.

**HOČEMO IZ TE SLEPE ULICE NA SVETLO!
POJDI MO IZ NJE Z URESNIČEVANJEM
PROGRAMA ORGANIZACIJE
SOCIALISTIČNE ZVEZE VELENJE.**

Naša občinska organizacija se s svojim programom vključuje v program republiške organizacije Socialistične zveze »Z demokracijo in ustvarjalnostjo v bogatejšem življenju«, s čimer ta program sprejema in z izvajanjem nalog v občini polni njegov okvir.

Svoj program bo naša organizacija uresničevala na občinski ravni in v krajevnih organizacijah Socialistične zveze, v skupščini občine ter na ravni republike in njenih delovnih telesih preko svojih izvoljenih predstavnikov.

Socialistična zveza ostaja na obeh ravneh organiziranosti v občini odprto prostor dogovarjanja vseh organiziranih družbenih subjektov, ki priznavajo in so pripravljeni uresničevati njen program. Zlasti v krajevnih skupnostih bo naša organizacija ohranjala vlogo usklajevalca vseh dejavnosti te temeljne skupnosti občanov.

Za materialno in duhovno bogatejšo življenje v občini:

Gospodarstvo občine, kot temelj našega obstoja mora poslovati in se razvijati v skladu s svojimi ekonomskimi zakonitostmi.

- V svojem odnosu do razvoja gospodarstva se bomo zavzemali:
- za ustvarjanje predpogojev za razvoj gospodarstva;
- za uvajanje visoko produktivnih gospodarskih dejavnosti, ki bodo sposobne zagotavljati primerno kvaliteto življenja;
- za racionalno organiziranost upravljalne rešitve v vseh okoljih;
- za tržno gospodarstvo;
- za OD, ki bodo temeljna vzpodbuda za ustvarjalnost in učinkovito delo.

Šolstvo: Učitelj mora postati temeljni činitelj vzgojnoizobraževalnega procesa. To pa lahko postane le kot ustvarjalni izvajalec veljavnih učno vzgojnih programov.

Zato bo Socialistična zveza na področju šolstva svojo dejavnost usmerjala:

- v reorganizacijo osnovnošolskega sistema, s katerim bodo šole znova postale neposredno odgovorni subjekti izvajanja učnovzgojnih programov. V takih šolah bo zagotovljeno zdravo, nedogovorno tekmovanje vseh udeležencev vzgojnoizobraževalnega procesa, ki bo vzpodbujalo ustvarjalnost, originalnost, iniciativnost in inovativnost;
- v ustvarjanju pogojev za enoznamenski pouk na vseh osnovnih šolah v občini;
- v ustvarjanju enakopravnih pogojev za delo na vseh šolah;
- v sistemsko ureditev izobraževanja odraslih;
- v ustvarjanje pogojev za izvajanje fakultativnega pouka materinega jezika drugih narodov in narodnosti;
- v nadaljnji razvoj Centra srednjih šol v skladu s potrebami gospodarstva občine;
- v preoblikovanju osnovnošolske mreže tako, da postaneta v dosegem času podružnični šoli v Pesjem in Škalah samostojni osnovni šoli;
- v zagotovitve sredstev za dodatni program kot predpogoj ohranitve doseženega standarda osnovnih in glasbene šole v naši občini;
- k uveljavitvi ideološko neobremenjenega učno-vzgojnega procesa, ki bo temeljil na znanstveni podlagi in miselnosti svobodi ter bo odprt do vseh civilizacijskih vrednot.

Na področju organiziranja otroškega varstva v institucijah in na domu bomo težili za tem, da bomo zagotavljali potrebno število mest za vse varstva potrebne otroke. Spodbujali bomo ustanavljanje zasebnih institucij na tem področju in nadaljnji razvoj potujočih vrtec kot pomembnega elementa socializacije podeželskih otrok.

Mala šola mora postati sestavni del osnovne šole. V zdravstvu je potrebno ohraniti doseženi nivo zdravstvenih storitev in ga z notranjimi organizacijskimi prijemi še izboljšati. Zaradi preglednosti in vzbujanja zavesti odgovornosti za izvajanje

nje nalog bodo sedanji konstitutivni elementi Zdravstvenega centra Velenje postali samostojni subjekti povsod tam, kjer so že doslej za to dani ustrezni pogoji.

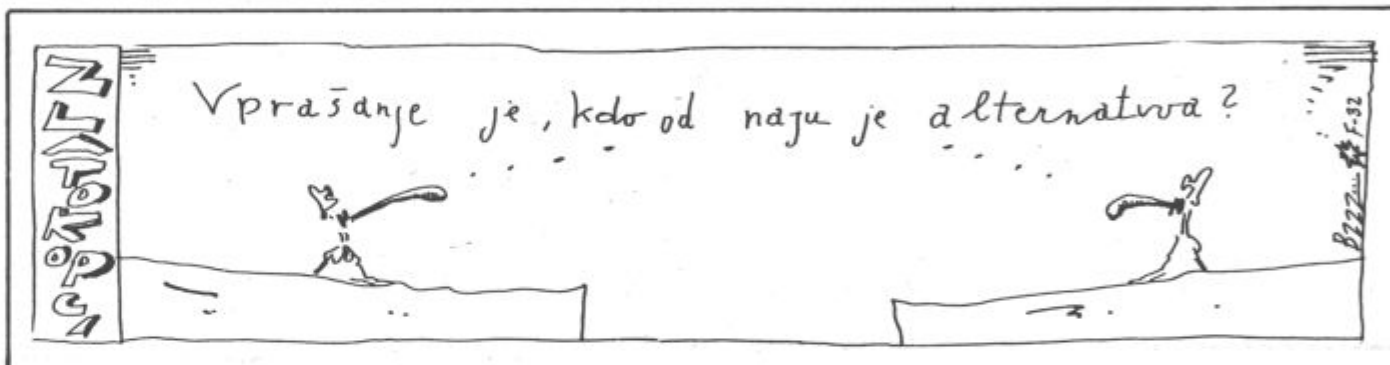
Bolnišnica Topolšica mora postati zdravstvena klinika srednjeevropskega tipa malih bolnišnic.

Kulturni center Ivan Napotnik mora — vključujoč tudi amatersko dejavnost — postati temeljni nosilec razvoja vse kulturne dejavnosti v občini. V ta namen bomo zagotavljali nadaljnji razvoj galerijske in muzejske dejavnosti ter ohranjanje kulturne dediščine predvsem velenjskega gradu. Ustvarjali bomo pogoje za pridobitev statusa matične knjižnice v Velenju, dom kulture pa mora zopet postati središče kulturne dejavnosti mestnih krajevnih skupnosti.

Telesno-kulturna dejavnost ostaja najpomembnejša prva razvoja mladega človeka ter način ohranjanja zdravja in delovne sposobnosti. Postati bo morala bolj kot doslej stvar vsakega posameznika, ki je sebi dolžan skrbeti za lastno zdravje. Nedvomno pa bo potrebno ustvariti predpogoje, da se bo ta posameznik mogel telesno-kulturno udeleževati. Družbena skrb bo zato usmerjena v vzdrževanje in izgradnjo telesnokulturnih objektov, v financiranje nujno potrebne rešitve za vzdrževanje le-teh in manj v dejavnosti samo. Le-ta bo na določeni stopnji razvoja v skladu z lastnimi in interesi okolja morala sama najti vzpodbude za morebitni vrhunski razvoj.

Zavzemali se bomo za vzpostavitev takega sistema delitve OD vseh družbenih dejavnosti, ki bo zagotavljal redno usklajevanje teh z gibanji OD v gospodarstvu.

Neurejeni socialni politiki bomo posvečali posebno pozornost. Predvsem bomo težili za tem, da vse oblike socialnega skrbstva pridejo iz podjetij v pristojnosti ustrezne občinske institucije, ki ji država zagotavlja sredstva za izvajanje programov socialnega skrbstva in varstva. Centru za socialno delo v občini je potrebno dati večjo veljavo.

Borili se bomo za odpravo socialnih krivic, izvirajočih iz slabih sistemskih rešitev na področju invalidsko-pokojninskega zavarovanja in minulega dela.

Družini kot temeljni celici naše skupnosti bomo posvečali več pozornosti. V ta namen bo naša skrb usmerjena predvsem v mlade družine, za zagotavljanje prednostnih pogojev pri pridobivanju stanovanj zanje in v zaposlovanju mladoporočencev. Posebno mesto v naši pozornosti do družine bo namenjeno ureditvi statusa kmečke matere glede porodniškega dopusta.

Rojstvo, poroka, smrt so življenjske prelomnice, ki imajo za ljudi velik pomen. V spoštovanju tega pomena, ki pomembno oblikuje medčloveške odnose, bo naša organizacija težila za tem:

- da uvedemo občinski obred ob rojstvih otrok kot stalno obliko;
- da odpravimo nesmisel dvakratnih porok in zagotovimo poročni obred v skladu z željami mladoporočencev;
- da organiziramo servis pogrebnihih storitev, ki bi svoje umrlih razbremenil vseh skrbi v zvezi s pogrebnim ceremonijalom.

Vsa stanovanja morajo dobiti svojega lastnika. Zato bomo podpirali prenos upravljalnih pravic na sedanje družbene lastnike stanovanj in odprodajo družbenih stanovanj stanovalcem. Podpirali bomo tudi morebitni program obvezne odprodaje in nakupa družbenih stanovanj ter ustanavljanje posebnih stanovanjskih podjetij. Solidarnostna stanovanja morajo postati last SO, z njimi pa upravlja Center za socialno delo.

Delovni in drugi invalidi morajo postati bolj kot doslej tudi skrb občine in ne zgolj skrb lastnega združenja. Posebne pozornosti morajo biti deležni zlasti težji — za delo nesposobni — predvsem pa težko gibljivi invalidi.

V vseh javnih zgradbah bo za slednje zato potrebne posebne dodatke in težiti za tem, da dobe za njih normalno dostopna stanovanja. Naša skrb za invalide v občini bo segala tudi na področje poklicne rehabilitacije in odmero invalidnih.

Dejavnost humanitarnih organizacij, posebej organizacije Rdečega križa, bo v uresničevanju temeljne opredelitve tega programa, ki je v splošni skrbi za človeka naša posebna naloga.

Naša bitka za **zdravo in lepo okolje** bo vseobsegajoča, zlasti pa hočemo z njo doseči:

- usklajitev ekoloških normativov z razvitimi državami Evrope;
- očiščenje dimnih plinov iz TEŠ do maksimalne možne meje;
- reintegriranje obstoječih in novih rudarskih ugreznin;
- očiščenje obstoječih jezer in sanacijo njihovih obal za razvoj turistične, rekreativno-sportne dejavnosti ter ribištva;
- čiščenje vseh komunalnih in industrijskih odplak ter s tem ožvitev reke Pake;
- uređitev odlagališč komunalnih in posebnih odpadkov;
- boljšo urejenost mestnih naselij s posebno obveznostjo do ureditve mestnega središča Titovega Velenja in revitalizacijo Šoštanja ter Starega Velenja;
- razvoj ekološko čistih tehnologij v gospodarstvu občine;
- vedbo ekološkega dinarja v občini in republikah.

Občina Velenje nima posebnih primerjalnih prednosti za razvoj kmetijstva. V dosedanjem razvoju pa smo dokazali, da je moč na za kmetijstvo neprimernem ozemlju razviti v pogojih dogovornega gospodarstva kvantitativno dobro kmetijsko proizvodnjo.

Tudi v naprej bomo z namenom ohranjanja podeželja v širšem nacionalnem pomenu in upoštevanje ekonomičnost individualne sta-

novanjske pozidave, ki vključuje tudi kmetijsko proizvodnjo, namenili vso pozornost ohranitvi podeželja. To bomo dosegli z nujno potrebnimi stimulacijami, da kmetijstvo v naši občini v novih pogojih vsaj ohrani doseženo raven. Da bomo to zmogli, je v občini kljub spremenjenim pogojem potrebno zagotoviti poseben vir sredstev za pospeševanje kmetijske proizvodnje, ki pa ga moramo zasnovati širše, saj ohranjanje podeželja mora postati bolj kot doslej tudi prva poselitvene politike občine.

Zavzemali se bomo za tako kmetijsko davčno politiko, ki bo pospešila prenos neobdelanih kmetijskih površin dobrim kmetijskim proizvajalcem.

Vsi delovno sposobni občani morajo biti primerno zaposleni. Zato bomo:

- sodelovali pri oblikovanju in uresničevanju programov drobnega gospodarstva in obrti v občini, ki odpirajo nova delovna mesta;
- težili za tem, da uveljavimo polovični delovni čas kot normalno v delovnem razmerju;
- podpirali zaposlovanje pripravnikov.

Človekove pravice in svoboščine:

Omogočali bomo izvajanje temeljnih pravic naših občanov, da svobodno izražajo svojo voljo in uresničujejo svoja nagnjenja v političnih in drugih združenjih ter omogočali svobodo združevanja.

Dosledno bomo zagovarjali ločitev zakonodaje, izvršne in sodne funkcije države.

Področje obveščanja občanov ostaja ena temeljnih nalog naše organizacije. Zato bomo še vnaprej sodelovali pri razvoju glasila Naš čas in Radia Velenje, v katerih bomo zagotavljali enakovredno mesto vsem združenjem občanov, ki podpirajo uresničevanje našega programa.

Posebno pozornost bomo namenili razvoju internega TV programa v naši občini, ki kot sodoben medij vzbuja zanimanje občanov.

Pravna država:

Skupščina občine mora postati najpomembnejše mesto odločanja v našem skupnem življenju, kjer v demokratičnem sočujanju različnih interesov ugotavljamo njihov skupen pomen za občino in ustvarjamo pogoje za uresničevanje tega pomena. Težili bomo, da se čimprej uveljavi enodolni skupščinski sistem.

Zavzemali se bomo za uveljavitev instituta odstopa in odpoklica v primerih neizvrševanja sprejetih nalog.

Upravni organi občine morajo postati pravi servis občanov, ki bo človeško odziven na potrebe občanov. V ta namen si bomo prizadevali za tako njihovo organiziranost, ki bo omogočala pregledno izvajanje funkcij občine in za dohodke zaposlenih v upravnih organih, ki bodo vzpodbuda za boljše delo ter pogoj naravnega pritoka dobrih kadrov v nje.

V neposrednih tajnih in splošnih volitvah v občini bomo nastopali v skladu z veljavno zakonodajo.

Naši kandidati bodo izraz volje članstva naših organizacij v KS, katerim pa mora biti usmeritev družbeni ugled in stopnja zaupanja, ki jo uživajo kandidati ter vključevanje mladih.

V volilni boj vstopamo s potrebnim spoštovanjem do vseh naših konkurentov.

Krajevna skupnost naj bo pristna medčloveška skupnost, hkrati s tem pa mora postati del pravne države. Zato bomo:

- sodelovali pri poenostavitvi oblik njenega delovanja. Zbor občanov in njegov izvršilni organ — svet KS, sta temeljna samoupravna organa;
- podpirali interesne oblike združevanja občanov v KS in širše;
- sodelovali pri preoblikovanju nekaterih KS, ki morajo postati take zaokrožene celote, v katerih bo zagotovljeno izvajanje vseh funkcij te skupnosti;
- zagotavljali takšen materialni položaj KS, ki bo omogočal normalno delo njenih organov.

Poleg konference svetov potrošnikov, stalnega organa pri naši organizaciji, ki bedi nad oskrbo prebivalstva, bomo sodelovali pri oblikovanju institucije, ki bo potrošnike v naši občini obveščala o stanju na trgu.

Družbene organizacije in društva bodo v naši organizaciji nastopali kot pristaši izvajalcev našega programa, njihovi člani pa ostajajo svobodni posamezniki, ki se vključujejo v politična in druga združenja v skladu s svojimi osebnimi interesi.

Svobodna združenja ostajajo temelj, na katerem bomo gradili našo organizacijo v zavesti, da politično ni pred človeškim.

Država miru in napredka:

Smo večnacionalna občinska skupnost, ki živi skupno življenje po ekonomski nuji. Želimo, da to preraste v pristne medčloveške odnose. Nikogar večinski slovenski narod ne želi asimilirati, hočemo pa, da vsi novodošli v našo občino spoštujejo okolje, v katerega so se preselili.

Na vsestranskem spoštovanju različnosti bomo gradili naše človeško sožitje, pri čemer bomo:

- zahtevali obvladovanje slovenskega jezika v vseh javnih službah, vključno z gostinstvom;
- ob posebej izraženem interesu staršev si bomo prizadevali za uvajanje fakultativnega pouka materinega jezika na osnovnih šolah vsem učencem iz drugih republik;
- podpirali ustanavljanje kulturnih in drugih združenj naših občanov iz drugih republik, v katerih posamezniki hočejo uveljaviti svoj poseben interes.

Vstop v Evropo:

V Evropo vstopamo preko gospodarskega sodelovanja naših podjetij in poglobljenega sodelovanja z našimi zdolci v društvu Kajuh v ZRN v Uhinenu. Podpirali bomo športno in kulturno sodelovanje z Eslingenom in z ostalimi evropskimi partnerskimi mesti ter poglobljali in odpirali nova sodelovanja.

Kako bomo uresničevali ta program?

Z našimi izvoljenimi predstavniki in SO Velenje in republikah ter drugimi izvoljenimi organi naše organizacije.

Na prihodnjih volitvah bomo nastopili z lastnimi kandidati za družbenopolitični zbor ter za ostala dva zbora uveljavili čimveč delegatskih mest iz vrst našega članstva.

Reorganizirali se bomo kot družbenopolitična organizacija na obeh ravneh v občini. Krajevna organizacija bo postala organizacija posameznih članov in zainteresiranih društev s svojim izvršnim organom, občinska pa oblika povezave le-teh. Proč bomo od formalnih konferenc, ki bodo ostale le še potrebna oblika našega dela.

Učinkovitost bo naša organizacija zagotavljala z enostavnostjo organiziranosti, ki jo bo opredelila s statutom in s človeško širino vključevanja v vsa družbena dogajanja.

**VSEM DELOVNIM LJUDEM IN
OBČANOM OBČINE VELENJE ŽELIMO
V NOVEM LETU
VELIKO ZDRAVJA,
SREČE IN MIRU!**

Občinska konferenca ZRVS Velenje
Občinski štab TO Velenje

Novinarska konferenca o mojstrskih kmetijah

Priznanje kmetu in večji pomen praksi

Na kmetiji Eranca Rotnika v Ravnah pri Sočanju je bila v začetku prejšnjega tedna novinarska konferenca, na kateri so predstavniki višje agronomske šole Maribor, republiškega centra za pospeševanje kmetijstva in biotehniške fakultete iz Ljubljane predstavili prizadevanja na področju kmetijstva oziroma novost iz učno vzgojnega programa na prej omenjenih ustanovah. Poleg novinarjev pa so se konference o mojstrskih kmetijah udeležili nekateri kmetje in dijaki drugega letnika višje agronomske šole Maribor, ki zastavljen projekt že uresničujejo.

Ideja o mojstrskih kmetijah, v razvitem svetu to že dolgo ni nobena novost, je najprej vzklija v pospeševalni službi, podprla jo je nato še Slovenska kmečka zveza, z vso zagnanostjo pa so se lotili njenega uresničevanja v praksi na mariborski višji agronomske šoli in na republiškem centru za pospeševanje kmetijstva. Z dodelitvijo tega naslova so avtorji ideje želeli dati priznanje kmetijam, ki kljub težkim gospodarskim pogojem dosegajo evropsko proizvodno raven; v pedagoškem delu pa pomenijo mojstrske kmetije dajanje večjega pomena praksi. Kajti, na 10 dnevem nadse delovnem obisku na posebej izbrani kmetiji naj bi študentje do podrobnosti spoznali prav vsa dela na

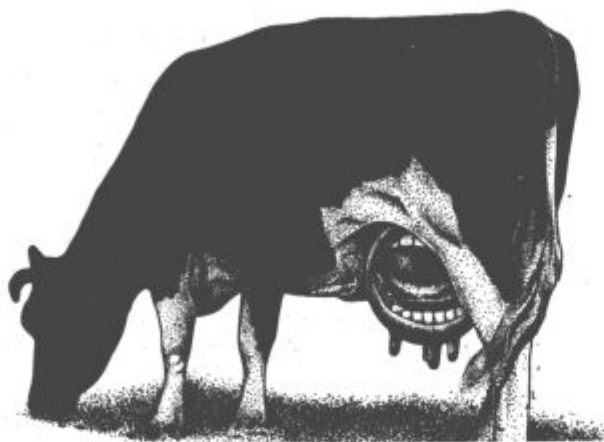
njej oziroma živeli z njo kot da so člani te družine. Ob tako pridobljenih izkušnjah in teoretičnem znanju bo strah, ki je bil med diplo-

manti ob vstopi na samostojno pot kmetovanja ali pri opravljanju pospeševalne službe na kmetijah z visoko evropsko proizvodnjo, odveč.

In kaj naj bi od tega imele kmetije, ki naj bi jih na osnovi posebnih kriterijev — obseg in raven proizvodnje, strokovna izobrazba nosilca kmetije, tehnična opremljenost, splošna urejenost — izbrali za mojstr-

ske? Poleg naziva, ki pomeni priznanje, in jim daje mesto med najboljšimi, jim bodo strokovnjaki namenili še več pozornosti kot doslej in možnost uvajanja najsodobnejših dosežkov v kmetijski proizvodnji. Skratka, te kmetije naj bi bile centri pospeševalnega dela. Nekateri pa naj bi vključili še v mednarodno izmenjavo.

Prvi korak, na katerega so po zagotovilih kmetije in študentje že dolgo čakali in zato to novost sprejeli s precejšnjim navdušenjem, je sicer še majav in okoren. Vsemu navkljub pa pomeni prehod od besed k dejanjem. Kot smo slišali na ponedeljkovi tiskovni konferenci, bodo široko zastavljen projekt, ki ne bo vključeval le študentov višje agronomske in biotehniške fakultete, ampak tudi dijake srednjih kmetijskih šol, sproti dopolnjevali. Drugi del pa mu bodo dodali takrat, ko bo dovolj jasno, ali bodo lahko diplomanti na teh kmetijah opravili tudi pripravništvo. T.P.

Gorenje

Tudi letos za naložbe okrog 30 milijonov dolarjev

Kar največje vključevanje v mednarodno blagovno menjavo terja tudi v tovarnah Gorenja nenehno posodabljanje tehnologij in izdelkov. Zato je naložbena dejavnost zadnja leta nadvse razgibana. Letos na primer, bodo za investicije porabili okrog 30 milijonov dolarjev.

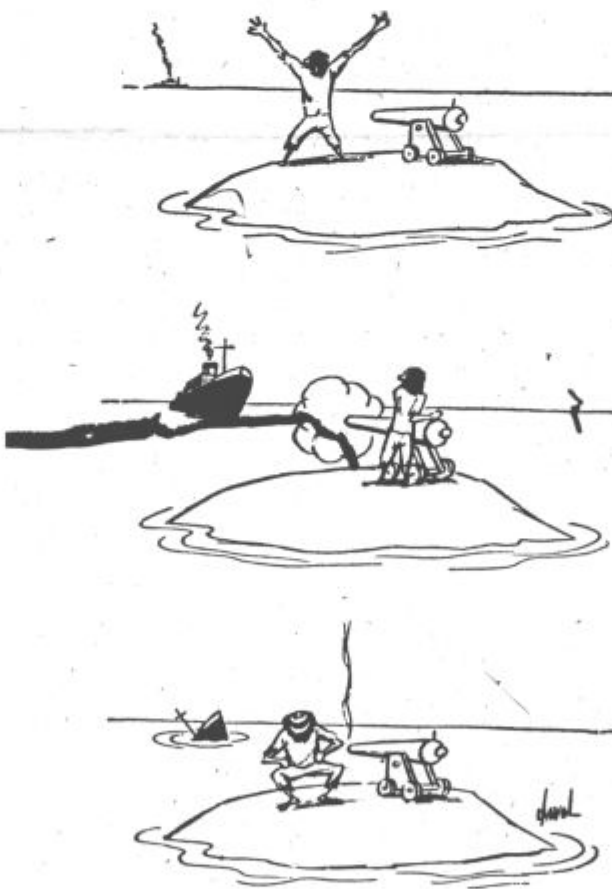
V letu 1989 so v Gorenju zaključili 9 investicij, ki so jih začeli lani. Pri tem velja omeniti naložbe v predelavo masivnega lesa v Gorenju Glin, II. fazo modernizacije proizvodnje keramičnih ploščic v Gorenju Notranja oprema, izravnavo konic porabe električne energije v tovarnah Gorenja v Titovem Velenju (to je bila skupna naložba), II. in deloma III. fazo razširitve in posodobitve proizvodnje malih gospodinjskih aparatov v Gorenju Mali gospodinjski aparati. Nazarje ter linijo direktnega emajliranja štedilnikov v Gorenju Gospodinjski aparati.

V tem letu pa so v Gorenju začeli 12 novih naložb, katerih skupno vrednost ocenju-

jejo na več kot 15 milijonov dolarjev. Vseh načrtovanih naložb, predvsem zaradi zamud pri pripravi investicijske dokumentacije, pa kasni začetek nekaterih del. Tako so začeli z osvajanjem novih vrst orodij v Gorenju Procesna oprema, urejali so embalaranje s termoskrčljivo folijo v Gorenju Gospodinjski aparati, posodabljali so začeli lakirnico pohištva v Gorenju Notranja oprema, s posodabljanjem proizvodnje so začeli v Gorenju EKO, v Gorenju Elektronike so osvajali novo šasijo in povečali zmogljivosti za proizvodnjo barvnih televizijskih sprejemnikov itd. Od letos začelih naložb so jih končali 5, z izvajanjem 7 pa bodo nadaljevali v letu 1990. Pri tem velja omeniti, da so skorajda za vse naložbe uspeli zagotoviti zunanje vire sredstev, razvojni dinar pa pri tem kar za 9 naložb. Med zunanjimi viri sredstev pa so bila tudi tuja bančna posojila.

(an)

Slovenija je lani na delavca naredila za 74 odstotkov več kot ožja Srbija, Vojvodina za tretjino in Hrvaška za četrtno več; Slovenija je na zaposlenega izvozila za 2,75-krat več kot ožja Srbija.

Trg, konvertibilni izvoz in radikalna sanacija izubarjev (po Markovičevem programu) Srbijo najbolj prizadevajo in tudi najbolj odkrito kažejo njene slabosti.

Video sonček na velenjskem gradu

Zadnje čase se pri nas kar vrstijo izposojevalnice video kaset. Vsi se trudijo, da bi imeli na zalogi kar največjo izbiro najnovejših filmov, te ali one zvrsti. Zakaj tudi ne, saj je gledanje kaset v družinskem krogu postalo moderno.

Eden izmed teh je tudi Branko Rošar, ki je letos marca v grajskem hramu na velenjskem gradu odprl video Sonček pri »Roku«. Da ima bogato in pestro izbiro najrazličnejših uvoženih in domačih filmov, lahko vsak teden preberemo v reklamnem sporočilu v Našem času, da pa bi kaj več zvedeli kako gre z izposojanjem video kaset, smo Roka, tako ga kličejo znanci in prijatelji, te dni obiskali. Ker je bila sobota, tudi obiskovalcev ni manjkalo.

Povedal je, da ima skupno približno 1.500 kaset, na njih pa sta posneta po dva filma, večinoma tuja najrazličnejših žanrov. Z

eno besedo vse od A do Ž.

»Od septembra dalje lahko vsak, ki si izposoja video kasete postane tudi član video Sončka. Teh je trenutno 1.100, po vplačilu članarine imajo pri izposojanju 50-odstotni popust. Poleg video kaset posojam tudi video rekerderje, tako da tudi tisti, ki nimajo tega pripomočka lahko gledajo filme s kaset, le televizor morajo imeti. Tisti, ki pa si želijo katerega od filmov ogledati kar v grajskem hramu, lahko to storijo brezplačno,« je še dodal Rok.

Med obiskovalci je največje zanimanje za akcijske filme, med njimi posebej za najnovejše hite piratov. Tako bolj na tiho nam je zaupal, da ima poleg najnovejših filmov tudi ameriško erotiko, kar je novost. Rok še dodaja, da bo še naprej v ceni izposojanja konkurenčen in da si bo močno prizadeval dobiti na svoje police

najnovejše filme, tudi takšne, ki jih drugi ne bodo imeli. Seveda lahko pri Roku v grajskem hramu tudi kaj popijete in prigriznete.

B. Mugerle

Le malo je obiskovalcev, ki pri Sončku ne bi dobili željene kasete

Zdravilišče Dobrna

Jubileji povezani s številnimi delovnimi zmagami

S priložnostno slovesnostjo so v Zdravilišču Dobrna proslavili te dni številne jubileje: 840-letnico termalnega vrelca, 590-letnico obstoja toplic Dobrna, 10-letnico novega sodobnega zdraviliškega centra hotela Dobrna, spomnili pa so se tudi 370-letnice Zdraviliškega doma, 135-letnice vile Hygia in 120-letnice Švicarije.

Zdravilišče Dobrna sodi v vrh slovenskih zdravilišč, za kvaliteto hotelskih in restavracijskih storitev ter priznanje »Zlata vilica«. Petz-letni, ko so zgradili v hotelu Dobrna sodoben zdraviliški center in z njim zastavili smelejši korak k zadovoljevanju potreb, ki jih narekujejo uporabniki zdraviliških in turističnih storitev na domačem in inozemskem trgu. Z dodatno, vsepretežno ponudbo, se je število obiskovalcev, tako domačih kot tujih, v zadnjih letih vse bolj povečevalo, trenutno pa se lahko pohvalijo že s 30 odstotno udeležbo tujcev. Pohvalijo pa se lahko tudi z visoko strokovno ravnanje zdravstvenih storitev, kar jim je omogočilo, da so kljub kriznem času, uspeli zadržati delež koristnikov napotnic zdravstvenih konzorcijev na enaki višini. Ob vsem tem pa namenljajo gostu tudi dobro mero osebnosti, domačnosti, kar je po njihovem ob strokovno opravljenih storitvah tudi pogoj za njegovo psihično sprostitev in zadovoljstvo, to pa seveda pomeni, da se bo še vrnil.

Kolektiv Zdravilišča je za svoje dobro delo prejel številna priznanja. Med drugimi ima hotel pet zvezdic za kvaliteto hotelskih in restavracijskih storitev ter priznanje »Zlata vilica«. Petz-vezdic si je priborila tudi gostilna Triglav, številna priznanja pa so prejeli tudi za svoja propagandna sporočila in organizacijo kulturnih prireditev. Priznanja pa so na slovesnosti v počastitev jubilejev podelili tudi nekaterim posameznim delavcem zdravilišča Dobrna. Turistični nagelj je prejela Marija Deu-Vrečer, priznanje za dosežke na športnem področju Biserka Petak, pohvalili pa so tudi mešani pevski zbor zdravilišča.

Praznovanje jubileja kolektiva zdravilišča Dobrna pa je povezano z obsežnimi novimi načrti. Med drugim nameravajo oblikovati zdraviliški center, ki bo sposoben nuditi obiskovalcem sodoben preventivni program, uspešno medicinsko rehabilitacijo, vsakemu posamezniku pa ob tem tudi popolno psihično sprostitev. To pa bodo lahko naredili, če se bodo temeljito lotili obnove starih dotrajanih objektov. Računajo, da bodo tem obsežnim naložbam kos v sodelovanju z domačimi in tujimi sovlagatelji, to pa seveda pomeni, da že prehajajo v podjetniško organiziranost. (mz, vos)

Prizidek k zdravstvenemu domu

Kletna etaža že nared

Izteka se srednjeročno obdobje, ki naložbam na področju družbenih dejavnosti ni bilo naklonjeno. Kljub sklenjenim samoupravnim sporazumom, dogovorom osnovna šola Šalek še vedno nima telovadnice, izgradnja prizidka k zdravstvenemu domu v Titovem Velenju pa prav tako ne poteka po načrtih. In kako daleč je izgradnja slednjega?

Končana je prva etapa izgradnje (A objekt) do tretje gradbene faze z vsemi ključnimi deli v kletni etaži, v katerem bo urgentni oddelk z organizirano centralno službo, rentgenološki in pljučni oddelk. Če bo vse po sreči, naj bi v slednjih steklo zdravstveno varstvo takoj po 1. januarju prihodnje leto. Prav tako naj bi do konca tega leta opravili še vsa potrebna dela pri ureditvi komunikacijskega hodnika.

Hkrati z izgradnjo A objekta in pripadajočimi drugimi potrebnimi objekti so na gradbišču potekala še izvajalna dela na objektu C — razširitev lekarne do predvidenega dokončanja tretje gradbene faze ter zunanja ureditev na vzhodni strani objekta — parkirišče,

oporni zid, dostopne ceste.

Za prihodnje leto načrtuje investitor, Zdravstveni center Velenje, da mu bo uspelo opraviti vsa zaključna dela v pritličju objekta A — druga etaža, v kateri bo obratna ambulanta, medicinska dela in športa. V tej etaži pa naj bi opremili še vezni objekt z dvigalom, vezni hodnik pa z agregatom in kompresorsko postajo. Za kasnejše obdobje ostajajo tako »odprta« še zaključna dela v oddelku sterilizacije in pritličju, stopnišča in hodniki v tretji etaži ter izgradnja zaklonišča ob veznem objektu. Prav tako na začetku prihodnjega leta pa bo potrebno še rekonstrukcija komunikacijskih poti v kleti obstoječega zdravstvenega doma kjer bo tudi nova recepcija. Le takšna ureditev namreč omogoča funkcionalno povezavo starega objekta z novim.

Ob naštetem pa ima investitor v programu izgradnje za prihodnje leto še zaključna dela v prizidku k lekarni, na področju zunanje ureditve pa rekonstrukcijo notranjega dvorišča ter dokončanje dovoznih cest.

T. P.

STANKO
RAJŠTER:

»Niti zdravja niti denarja ni nikoli preveč, zato si obojega želim v prihodnjem letu veliko. Ker sem komaj prišel iz bolnišnice, mi lahko verjamete, da znam ceniti zdravje. Želim si in to zelo, da bi mi vsaj v prihodnjem letu uspelo do konca urediti hišo. Mesto Šoštanj pa je že, vse lepše urejeno.

Sicer pa, saj sami vidite in veste — vse je tako zelo drago. Tako človek tudi za najdaljšo noč v letu, na Silvestrovo, ne more nikamor. Na leto 1990 bom čakal v krogu družine, doma. Minila bo ob gledanju televizijskega programa.«

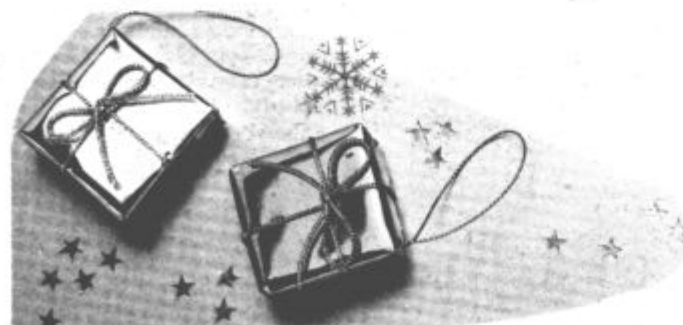
FATIMA ŠAHINO-
VIČ:

Zaposlena sem v Gorenju, kjer dela tudi moj mož. Imava dva otroka in to leto, ki mu počasi pohaja sapa si bomo vsi zapomnili po tem, da smo se preselili v garsonjero v Šoštanj. To je sicer samo začasna rešitev, ker je prostora za štiričlansko družino resnično premalo, vendar smo zadovoljni tudi s tem.

Ni čudnega, da so tudi vse moje želje za prihodnje leto povezane s stanovanjem. Tako si recimo želim, da bi dobili kakšno vsaj malo večje. Vsem ljudem na svetu pa želim mir. Mojim Jugoslovanom pa — da bi se prihodnje leto manj kregali in bolj delali.«

ANICA
KRAJNC:FERI
KRBAVAC:

Zelo razburljivo, polno presenečenj, seveda več slabih kot dobrih, je bilo leto, ki so

Da odgovoriš na to vprašanje, sploh ni treba veliko razmišljati. To leto si bo marsikdo zapomnil za dolgo. Meni bo ostalo v spominu, če po drugem ne, pa po tem, da nas je čisto ob koncu leta vlada presenetila s konvertibilnim dinarjem. Mnogim, tudi meni, bo ostal v spominu po visokih cenah, ki jih noče in noče biti konec. In nobene zime, nobenega snega ni bilo vsaj do zdaj, v tem letu 1989. Tudi to si je za zapomniti.

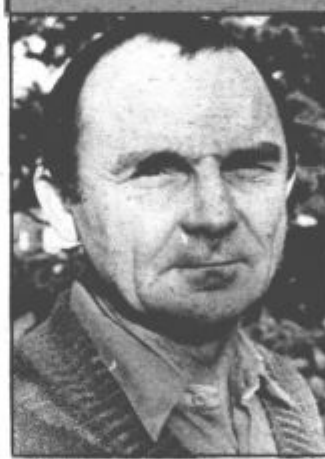
V prihodnjem letu bi si želela zdravja, tega je vedno premalo. Leto 1990 pa bom počakala kar doma, želim si, da v krogu družine, da fanta, ki sta že velika, ostaneta to

ANDREJA GUM-
ZEJ:

»Ne vem. A zdi se mi, da to leto, ki gre vedno hitreje h koncu, še ni bilo tako hudo, da bi morali zelo jamrati. Dobro pa tudi ne, a zdi se mi, da teža leta šele prihaja. Sicer pa — to bomo kmalu videli. Kot vsak človek si tudi samo želim v prihodnje največ zdravja. Silvestrovala bom v družbi prijateljev. Smo stalna družba, ki smo veliko skupaj in prepričana sem, da bo prijetno. Najdaljšo noč v letu, tako smo se odločili, bomo preživel v Rekovi restavraciji Jezero. Sama sem prepričana, da je novo leto že tak praznik, da je treba med ljudi.«

DOMINIK
ČEŠEK:

O tem, kakšno je bilo letošnje leto sprašujete? Slabo, slabo. Mislim, da tako slabega leta že dolgo ni bilo. Mednarodni odnosi so se zaostrili, vse večja napetost med jugoslovanskimi narodi se je kar stopnjevala. Tako me je na nek način Markovič z ukrepi zvezne vlade kar presenetil, razveselil bi lahko rekel. Da bi se le vsi držali tega, kar predlaga. Želim si, da bi reformo tudi speljali, da ne bi začeli drugače, po svoje. V prihodnjem letu pa želim veliko zdravja v družini — to si želi najbrž vsak — in pa visokih plač. Denarja ni nikoli preveč.

ANTON
BORŠNAK

»Najprej želim vsem veliko zdravja, to je temelj zadovoljstva vseh nas. So pa seveda nad nami temni oblaki, saj smo zabredli v veliko krizo uma, razuma, znanja, pameti spoštovanja človeka, svobode človeka in različnega mišljenja in to je najhuje kar nas je lahko doletelo. Poletil se nas je primitivizem, kar je več kot resna zadeva v času, ko svet prehaja v najvišjo stopnjo razvoja, mi pa zastajamo za vsem tem. Vprašanje je, kako se bomo rešili iz tega, reči pa moram, da vse vendarle ni tako črno. Ohranimo torej razsodnost in mir, bodimo srečni.«

MAKS
KOŠTOMAJ:

»Prepričan sem, ga je bilo to leto, ki bo kmalu lansko, eno najslabših, kolikor se jih spominjam, pa bom kmalu star petdeset let. Ostalo mi bo v spominu po sporu med Srbijo in Slovenijo in po tistem, do česar med prijatelji ne bi smelo priti. Letošnje leto bo ostalo marsikomu v spominu tudi po vremenu — muhasto je, da je kaj in ničemur podobno. Markovičeve ukrepe sem sprejel kot dobre. Zanje bi se morali opredeliti vsi in tudi delati tako, da se čim prej izvlečemo iz krize, ki je vse globlja. Zato so moje želje povezane prav s tem — želim si, da bi se že prihodnje leto naučili plavati in to v čisti vodi. Za mojo družino pa zdravja — kaj bi drugega. Če je to, je tudi vse ostalo.«

SLAVKO
ŽAGAR

»Najbolj želim sebi in vsem zdravja, žal pa so danes časi takšni, da nam misel, skrb in želje nehotе uhajajo na vse probleme. Sprti smo med seboj v narodnostnem pogledu, ob tem pa drug drugemu strežemo po možnostih obstoja in razvoja. Tako majhni smo, pa tako razklani in to me zares skrbi. Naš pregovor pravi, da mora lepa beseda najti lepo mesto in tega si zelo želim. Časi so zelo razgreti, pa vendar moramo živeti v razumevanju in medsebojnem spoštovanju, ne pa razglašati najrazličnejših bojkotov. Spoštovanje razlik in ostalih narodov je pogoj sožitja. Bomo v tem uspeli?«

Če sem delal dobra dela, naj bodo to moji spomeniki. Če jih pa nisem, mi noben spomenik ne pomaga.

PLUTARH

Osramoti samo prevara, zmota nikoli.

LICHTENBERG

VERA
PODGORŠEK:

»Ob stisku rok ob Ljuncu leta si ponavadi zaželimo zdravja, sreče, miru oziroma, da bi bilo novo leto vsaj takšno kot je bilo staro. Kar je preveč, je preveč. Toliko sprememb, kolikor nam jih je prineslo leto 1989, pa si resnično ne želim. Bilo je namreč več slabih kot dobrih. Kaj pa so mitingi drugega kot izguba časa in zapravljane denarja, če ne prav drvenje v še večjo krizo.

Ob takšni negotovosti je težko napovedati, kaj naj bi prineslo leto 1990. Močno upam, da bodo napovedane spremembe »ta prave«, da bomo lahko vsi bolje živeli in v miru. Zase pa predvsem zdravja in sreče.«

V letu 1990 želimo vsem delovnim ljudem in občanom mozirske občine veliko zdravja, sreče, osebnega in družinskega zadovoljstva, novih dosežkov in miru!

Skupščina občine Mozirje

Izvršni svet skupščine občine Mozirje

Občinska konferenca SZDL Mozirje

Občinski komite ZKS Mozirje

Občinski svet ZSS Mozirje

Občinski odbor ZTB NOV Mozirje

Občinska konferenca ZSMS Mozirje

SREČANJE

Štefka Bršek

Bo že držalo, da delo krepki človeka — o tem sem se te dni sam prepričal, ko sem v Titovem Velenju na Tomšičevi 8, obiskal Štefko Bršek, ki je 10. decembra dopolnila častljivi 90 let. Na vratih me je pričakala, še vedno urna in dobro razpoložena. Gledam jo in razmišljam — ali je res osmim križem dodala še enega? Sploh, ker njenemu spominu in zgovornosti tega ni videti.

Rodila se je v Škalah, v družini Lekš, s starši in dvema bratoma pa je svojo mladost naj-

prej preživljala na kmetiji Kovč, po domače Oremož. Potem so se Lekšovi preselili v Hrastovec — kot podnajemniki v Mihelakovo klet. Štefka mama je gospodinjala in hodila v »taberh«, oče pa je delal v rudniku. Ker je bil napreden, eden tistih, ki so se borili za delavske pravice, je kmalu izgubil službo, tako se je družina skozi življenje prebijala še težje.

»Devet let mi je bilo, ko smo se spet selili v Podgorje, v Špehovo zidnico. Imeli so velik vinograd, ki sem ga tudi sama

pomagala obdelovati. Delala sem vse, tudi kosila. Tista leta so mi bila najtežja,« se spominja.

Med prvo svetovno vojno je Štefka dobila priložnostno zaposlitev v takratni Agrariji, kasneje pa je šola dovolila, da se je kljub zgodnjim dekliškim letom lahko tudi redno zaposlila. Delala je tudi v Tovarni usnja, stregla zidarjem in dvigovala težke kože. Vse za preživetje. To delo je bilo zanj pretežko in s posredovanjem prijateljice, je dobila drugega — zaposlila se je v takrat daleč naokoli znani slaščičarni Rajster.

»Dvajset let sem imela, ko sem spoznala bodočega moža Franca Brška iz Andraža. Bil je rudar. Štiri leta sva bila srečna, potem pa se je ponesrečil in umrl. Ostala sem sama s dvema majhnima hčerama. Spet sem si morala iskati zaposlitev. Dobila sem jo v Pesju v privatni pivovarni, trgovini in gostilni. Po dvajsetih letih dela pa sem se končno upokojila.«

Potem je bila hišnica v združenem domu Pesje, kjer je tudi prebivala, leta 1964 pa se je preselila v Titovo Velenje, v garsonjero na petem nadstropju. Devetindvajsetdeset stopnic vodi do njenega stanovanja in še vedno jih premaguje brez pomoči.

B. Mugerle

Vučina in Korpnik o razpadu mesta kot stroncij

Morda pa se le prime?

»Mladost je bila zmeraj vodilo razvoja neke družbe,« je začetek predavanja arhitektov Edija Vučine in Nandeta Korpnika opremil predsednik velenjske socialistične zveze Pankrac Semečnik, ki je bil tudi organizator predavanja na temo »razpad mestotvorne arhitekture«. Če je bil kdo na začetku razočaran nad udeležbo — stroka se za kritiko pač ne meni kaj dosti — potem je bil na koncu lahko zadovoljen, marsikatera »pametna« je padla. V tem primeru je Stiskarno prejšnjo sredo dopoldan zgrešil Murphijev zakon, ki pravi, če se stvar začne dobro, se konča slabo. Če pa se začne slabo, se konča še slabše. Obema bi lahko prej prilepili misel Tijaniča — delujeta kot stroncij — dolgoročno, tiho in »ubijalsko«. Nekdo je na koncu omenil javnost, ki da mora nujno začeti prodirati v te doslej posvečene hrame — zato bosta morda pripravila to predavanje tudi za tiste, ki jim ni vseeno kako neko mesto, v tem primeru naše, izgleda.

Predavanje je opremljeno z diapozitivi, s katerimi nazorno

pokažeta kaj je lepo in kaj grdo, podobno kot sta to že izpeljala na straneh Našega časa, kjer pa ni bilo veliko prostora za slikovno gradivo. Ne želita obsojati, želita pa, da velenjska arhitektura konča slepo pot, ki jo ubira zadnja obdobja. Po predstavitvi problema se je razvila debata, ki bi ji lahko rekli tudi — spontana okrogla miza, kjer so se misli nizale ena za drugo.

Franec Pečovnik iz kombinata France Leskošek-Luka je prvi ugotavljal, da vseh tistih, ki o tem odločajo ni zraven in opozoril na to, da so minili časi, ko se je odločalo v ozkih krogih in tako kot je oblast rekla. Pa tudi, je opozoril, stroki se ni treba in se ne sme na eni strani zgolj prodajati, na drugi mora tudi kaj reči.

Na vprašanje, kako se je to kar se je z mestom dogajalo, sploh lahko dogajalo (in se še) je Vane Gošnik (sindikata) videl odgovor v odsotnosti urbanistične politike na eni in na drugi strani nasilne prisotnosti arhitektov, ki uveljavljajo svojo voljo.

Venčeslav Tajnik (kombinat

FLL) je menil, da vsako obdobje pusti za seboj svoj pečat, in da je to kako se bo mesto gradilo in kakšno podobo bo imelo, odvisno samo od strokovnjakov. Erika Veršec (Zavod za urbanizem) pa je menila, da so napake posledica družbenoekonomskega razvoja, koncentracij denarja v ozkih skupinah, na drugi strani pa v zaprtosti tržišča tako za ideje, kot denar. Drugače pa je prepričana, da bo humus, ki ga ta dva arhitekta sejata po dolini, obrodi.

Pankrac Semečnik (OK ZSD) je omenil odsotnost neke strokovne institucije, ki bi bdela nad podobo mesta. Drago Blagus (OK ZKS) pa je prepričan, da je bila vloga skupščine pri odločanju o teh stvareh zgolj formalna, stroka pa se je velikokrat prodajala. Milena Gošnik se je vprašala, ali bodo te mlade strokovnjake sploh spustili zraven, ko pa jih, je nadaljevala, že ignorirajo.

Eden od govornikov je ugotavljal, da je vse to možno samo zato, ker se ne upošteva zakon, ker se ne dela na osnovi natečaja.

jev. Franc Pečovnik se je za tem vprašal, kdo pa ima pravzaprav za reči, da se prekine z gradnjo lesenih objektov v mestu in marmornih stavb na deželi — kmet ali urbanist? Vsak naj naredi svoje tako kot je treba! Pa naredimo vsak svoje na primeru Centra srednjih šol, je predlagal Vane Gošnik. Je bil za gradnjo prizidka razpis, je vprašal Franc Pečovnik. Ni ga bilo, so mu odgovorili. Pa mora biti? Kdo je zadolžen za to, da spremlja, se zakon spoštuje ali ne?

Viktor Kojc, če sklenemo pravico, pa je ob koncu rekel, da imata ta dva mlada tovariša to prednost, da nista obremenjena s partizansčino. Sicer pa so Šostanj včasih zidali zidarji, ne pa ... K sreči ga prav zato, ker so ga v zadnjih obdobjih eni zastavljali, niso mogli uničiti tako kot bi ga lahko. »Ne vem, če si vidva ne bosta prej polomila zobov, kot pa premaknila kaj,« pa je podvomil za konec.

Upajmo, da ne.

M. Krstič-Planinc

Alojz Jelen

»Zapečkar človek ne sme biti!«

Ničkolikokrat smo že zapisali in zagotovo še bomo, da je krajevna skupnost Konovo dosegla v borih 10 letih obstoja velik napredek. Prav tako v naših prejšnjih zapisih ni manjkalo besed o vrlih Konovčanih, ki so marsikatero nalogo uspešno uresili prav zaradi pripravljenosti in složnosti na raznih udarniških akcijah.

»Če se nekje nekaj dela, če ima človek vsaj malo zavesti, potem te to potegne,« zatrjuje Alojz Jelen iz Šemberca, eden tistih Konovčanov, ki ob razvoju svojega kraja ni stal ob strani, ampak bil močno prisoten povsod tam, kjer je bilo treba kaj narediti.

Zanj pravijo krajan, da je vseljudski človek. Zakaj? Z nasmehom na ustih Alojz o tem takole: »Dela je bilo v naši krajevni skupnosti vedno dost, bodisi pri izgradnji cest, telefonske

ga omrežja, toplifikaciji in povsod in tod sem bil. Na nobeni akciji nisem manjkal. Celo tako je bilo, da smo imeli marsikatero nedeljo »zasedeno«. Po končani akciji pa nam je bilo kar dolgčas, ker se spet nismo tako pogosto videvali, katere rekli.«

Ključ do uspeha za takšen razvoj vidi Alojz v dobri organizaciji in poštrevolnih posameznikih. Drugo polovico uspeha za tako množično uredničevanje zastavljenih ciljev pa pripisuje nalogam samim, ki so vzbudile pri krajanah dovolj zanimanja.

Za svoje delo v raznih odborih, komisijah, organizacijah, pravi, da je preteklost, da je treba dati možnost mladim. O, ja, saj se dela in še bo (bo, bo, saj so krajan Šemberca pred izgradnjo vodovoda), le član kakšnega odbora ni več. Odrsel se zaenkrat ni le še dejav-

Alojz Jelen

nosti v tamkajšnji borčevski organizaciji.

Po 22 letih terenskega dela pri zavarovalnici se je pred tre-

ostalem tudi ni treba govoriti. Odgovorni so se menda zadovoljili z napisom ob gradbišču, da se je v bližini žerjava prepovedano zadrževati. Toda če pride do nesreče, se na to ne bodo mogli izgovarjati.

Po moje bi bilo treba to gradnjo nemudoma ustaviti, Zagradnikovim zagotoviti primerno lokacijo (z vsemi prednostmi, ki jih imajo sedaj) in šele nato nadaljevati delo.

L.O.

K slikli: Očitno odgovorne ne moti, da ogrožajo otroke

Optometer

IDEAL IN RESNIČNOST?!

Na seji izvršnega sveta skupščine občine Mozirje so prejšnji teden razpravljali tudi o vse bolj kritičnih razmerah v gospodarstvu. Eden izmed članov je poudaril, da razlogov za optimizem vsekakor ni, da se moramo ob tem soočiti z realnostjo, nikakor pa se ne smemo vdajati pesimizmu. Vprašanje drugega člana je bilo skorajda pričakovano in povsem v skladu s stvarnostjo. Glasilo se je: »Kakšna je razlika med realnostjo in pesimizmom?« Slovit Schopenhauer, se je v grobu verjetno nasmehnil, saj njegova definicija razkoraka med idealom in resničnostjo, zagotovo ni daleč od naše stvarnosti, še bolj blizu pa je razlogu za vse zlo in razprtije v naši ljubi družbi.

KJE JE RAZLIKA?

Na zadnjem zboru delavcev upravnih organov skupščine občine Mozirje so udeleženci zavzdihili ob podatku, da so v novembru zaslužili (preračunano) 900 DEM. Povprečno seveda, povprečje pa se računa na srednji kurz 15. v prejšnjem mesecu, plača seveda pride mesec kasneje. Ne glede na to so delavci zavzdihili dvakrat: bilo bi lepo, če bi bilo to res, če pa bi to bilo slučajno res, jih je zanimalo kako zakoncu (ali komurkoli drugemu) pojasniti, kam se je na poti iz službe do doma zgubila razlika, ta pa je precejšnja, čeprav gre samo za povprečje.

BRATSKO ZNANJE

Na RTC Golte so v pobrateno občino Čajetina prodali teptalec za sneg. Kupec ga je plačal pred blokado, torej tu ni problema, kupčevi šoferji so ga naložili in varno pripeljali domov. Želeli so ga preiskusiti in ga pogoniti. V ponedeljek zjutraj je bila na Golteh odprta telefonska linija že pred 7. uro. Čakala je tehničnega, ki se je oglašil takoj ob prihodu v službo. Zaskrbljen glas z druge strani je povprašal. Kako se ta stroj ugasne, saj deluje že od prejšnjega dne, se pravi skoraj en dan in eno noč. Tehnični je presenečen ponovno povedal, katero ročico je treba potisniti navzdol. Nekaj trenutkov tišine in nato vzhit glas, da je uspelo. Je treba še kaj dodati?

BO DOVOLJ MILIJARDERJEV?

Ni dolgo tega, ko smo pisali o zapletih pri napeljevanju telefonov v treh krajevnih skupnostih moziške občine, težave so seveda tudi v vseh ostalih. Takoj zatem so predračun dobili v KS Mozirje. V samem središču bo 96 telefonov sicer kmalu zazvonilo, ob tem pa projekti vseeno še niso narejeni za celotno krajevno skupnost. Le za Žekovec, Trnavče, Ljubijo, Gneč in stari del Lok. Manjkajo še za Dobrovlje, Lepo njivo in Šmihel. Brez teh treh zaselkov znaša predračun 2328 milijard dinarjev in še nekaj milijonov in dinarjev, starih seveda. Če prištevamo naročnike iz treh zaselkov, ki projektov in predračuna še nimajo, pride na enega okrog 23 (starih milijard). Če jih odštevamo, pride na preostale precej več. Bodo zmogli?

Izmišljeni intervju z J. S.—Š

Največja želja — Naš čas vsak teden

Čas je, da vam predstavimo znanega prepisnika iz Saleške doline za Kaj — Janeza Savinjskega — Salečana. Za intervju z njim smo se odločili, ker ga v zadnji številki Kaja — prejšnji teden ni bilo. Je zbolel ali pa ne želi dati za špricer novinarjem Našega časa, smo se spraševali in kar hudo nam je bilo — za eno in za drugo. Pa smo se motili.

● Janez Savinjski-Salečan — dovoli, da te tikam, ker te dobro poznam — kako to, da te v zadnji številki Kaja ni bilo?

Janez Savinjski-Salečan: »Ste me pa našli. Ne vem ali ste tisto številko Našega časa naredili tako slabo zaradi mene? V njej nisem našel nič, kar bi lahko predelal za Kaj.«

● Kako pa to, da se podpisuješ s psevdonimom? Janez Savinjski-Salečan: »Kako bi pa bilo, ko bi tisti o katerih pišem, vedeli kdo sem? Eleganterje se je skriti.«

● Marsikoga pa si, z imenom in priimkom precej oblatili? Janez Savinjski-Salečan: »Seveda, seveda, saj v tem je štos. Čim bolj je tisti, ki ga pozna veliko ljudi črn, tem višji je honorar.«

● Pa se ne bojiš, da te bodo ljudje po fotografiji, ki nam jo je uspelo narediti, prepoznali? Janez Savinjski-Salečan: »O tem ne razmišljam, imam pametnejše skrbi.«

● Kaj recimo? Janez Savinjski-Salečan:

»Kaj napisati, da zberem še preostanek za nov avto.«

● Nov avto in visoki honorarji so tisto, kar si želiš v prihodnjem letu? Še kaj?

Janez Savinjski-Salečan: »Da bi Naš čas izšel vsak teden tako kot doslej.«

● Ni pa lepo, da po Kaju blatiš tudi tiste od katerih dobiš delo in posredno honorar — Naš čas?

Janez Savinjski-Salečan: »Lepo res ni, se pa plača.«

● Kje boš dobil gradivo za številko po Novem letu, ker mi ne izidem?

Janez Savinjski-Salečan: »Radio bom poslušal in snemal.«

● Saj dovoliš, posnetek?

Janez Savinjski-Salečan:

»Seveda, seveda.«

Ivan Velenjski — Mozirčan

Gradnji ob Cesti talcev ob rob

Kaj pa varnost

Na Cesti talcev, tam, kjer je stala nekoč Kolškova hiša, gradi Vegrad za Gorenje stanovanjski stolpi. Vse lepo in prav. Vsakega novega stanovanja smo v teh časih zelo veseli, vendar ...

Sprašujem se, ali je to črna gradnja? Zakaj? Izvajalec oziroma investitor bi si gotovo morala pridobiti mnenje najbližjih sose-

dov, na primer Ludvika Zagradnik, hišo ima le dober meter in pol od gradbišča. Pa ga nihče ni nič vprašal. Nikogar tudi prav nič ne moti, da ima njegova žena v celodnevem varstvu (že dvajset let) tudi po deset otrok. Da so jim dobesedno vzeli dvorišče, nad katerim kroži žerjavova delovna roka. O velikem ropotu, prahu in vsem

Šoštanj

Novoletni koncert

Čeprav zadnja leta v Domu kulture v Šoštanju ni več kulturnih prireditev, tudi novoletni koncert, v petek, 22. decembra, Svobode Šoštanj ni privabil toliko gledalcev, da bi napolnili dvorano.

Za pozdrav je nekaj spodbudnih besed spregovoril Karel Semer iz Titovega Velenja kot napovedovalec programa, ki so ga izvedle vse sekcije društva. Koncerta se je udeležila številna delegacija pihalnega orkestra iz avstrijskega mesta Strass v narodnih nošah, ki so jih udeleženci prisrčno pozdravili.

Najprej je stopil na oder Šaleški oktet, ki ga vodi Danica Pircnik, z novo nastudiranim programom s solistom Stojanom Pančurjem. Pri klavirju je pevec spremljal Jože Salej, na tolkalih pa Davor Plamberger. Za to prijetno osvežitev so bili vsi izvajalci deležni obilnega ploskanja. Sledil je nastop harmonikarjev v narodnih nošah. Nekaj Avsenikovih sklad in venček narodnih so zelo ubrano in skladno zaigrali Stanko Vrčkovnik, Vojko Irman, Janko Stropnik in Jože Ramšak ter poželi odobravanje občinstva.

Kot tretji v prvem delu programa je nastopil mešani pevski zbor pod vodstvom Anke Jazbec. Zbor, ki je lani v Mariboru prejel zlato plaketo, je tudi tokrat s harmonično ubranim petjem navdušil poslušalce. To so večinoma zelo mladi pevci s solisti Emilom Štrbenkom, Veroniko Hudobreznik in Francom Gregorcem, ki so lahko za zgled, kaj zmore mlada generacija v slogi in ob dobrem vodstvu. Po odmoru je oder napolnila delavska godba Zarja, ki je pod taktirko Zdravka Zupančiča — predsednika društva Svoboda — zaigrala več novih imenitno nastudiranih in izpiljenih skladb. Kot solista sta se tokrat

izkazala oče Janko Zacirkovnik in sin Janko, oba s klarinetnimi vložki, ki sta jih res imenitno izvedla. Tako je z uspehim programom tudi godba dokazala, da je zamenjava kapelnika ni prizadežala. Za ves program, ki so nam ga pripravili naši ljubiteljski kulturniki, še zlasti pa godba Zarja, ki bo prihodnje leto slavila že 65-letnico obstoja in delovanja, si naši kvalitetni amaterji zaslužijo priznanje in pohvalo. Morda bi kazalo prihodnje leto program nekoliko osvežiti ali celo spremeniti, saj enoličnost postaja dolgočasna, kar je lahko tudi vzrok za nezasedeno dvorano. Predlagal bi, da bi godbi iz Titovega Velenja in Šoštanja zamenjali vlogi. Rudarska godba naj bi prišla koncertirati v Šoštanj, godba Zarja pa naj bi se predstavila in zaigrala Velenčanom. Morda bi kazalo preizkusiti?

Pa še pomislek glede pesmi Sveta noč, ki jo je zapel zbor. Zame je to tako imenitno doživetje besedilo, da z melodijo vred ne sodi v program med harmonikarje in godbo. Sveta noč spada izključno v cerkveni ali domači prostor in to na polnočnico, kjer resnično seže človeku globoko v dušo in srce. Nikakor pa ta pesem ni za na oder tako banalne dvorane kot je šoštanjska. V odboru Svobode sta dva politična funkcionarja, ki bi se morala zavdati, kaj je posvetno in kaj cerkveno. Kaj pa bi rekli verniki, če bi zbor na božičnem koncertu zapel na primer Internacionalo. Hočem povedati, da je treba vsako stvar postaviti ob pravem času na pravo mesto. Se zlasti, če gre za takšno pesem kot je Sveta noč — blažena noč. Torej reči bobu bob in popu pop.

Viktor Kojc

Predstavitev Mohorjeve družbe in knjige Andreja Grabarja: »Človek«

Ker sam rad čitam, sem knjigo Andreja Grabarja: »Človek« že bral in jo imam doma. Pa vendar sem želel avtorja bolj neposredno spoznati. Kulturni dogodek se je pričel s kratko zgodovino Mohorjeve družbe na Slovenskem, ki je dolgo pomenila poglavitno silo, ki je med Slovenci širila lepo pisano besedo. In še danes so njihove naklade dokaj visoke. Tedaj sem se spomnil svojega otroštva, ko je moja stara mati tako spoštljivo govorila o teh knjigah in jih čitala. To so bile hkrati edine knjige pri naši hiši. Ob tem sem spoznal tudi pisanje dr. Antona Trstenjaka, ki je odlični psiholog in teolog. Po predstavitvi programa omenjene knjižne založbe, se nam je predstavil knjižni avtor — Andrej Grabar. Kdor bere knjigo njegovih misli o življenju, ta gotovo doživi nekaj lepega. Govoril nam je o duhu, ki preplavalja svet, ko bo dobil največjo težo v medčloveških odnosih, pogovor iz oči v oči. Torej pogled iskrene

nosti in zaupanja... Govoril je o iskrenosti, ponižnosti in ljubezni, ki človeka poduhovljajo in napravijo življenje preprosto in srečno.

Ko nam je zaigral na klavir, smo zaprli oči in vsak je v svojem notranjem svetu ugledal samega sebe. Svojo lepoto.

Ko sem ga na kraju vprašal, kako mu uspeva, da ohranja tako neposreden stik z življenjem in od kod mu tako globoki uvidi, mi je odgovoril, da se za nič ne sekira preveč, da pa je največji izvir v glasbi, kjer se ne da lagati. On je namreč profesor glasbe v Račečah.

Kulturni večer me je notranje tako osvobodil, da sem si zaželel še kaj več. Tisto več, pa iščem naprej v življenjskem vsakdanu. Pa še citat iz knjige: »V stiskah zgorijo v človeku vse neplemenite sestavine, ostaja pa ponižna dobrohotnost, ki je plodna njiva za vsako dobro rast.«

Bernard Krajnc

Koncert Slovenskega okteta

Kar nekaj prazničnega se naseli v človeka, kadar ve, da se bliža dogodek, ki slovi po visoki umetniški kvaliteti. Tudi sam sem v sebi čutil prijetno in umirjeno svečanost, ko nas je v okrašeni dvorani pozdravila nevsiljiva, a lepa novoletna jelka. Prihod pevcev in prepoznavanje znanih obrazov. Slovenski oktet je pojem na pevskem področju, zato je bil nemir v meni toliko večji. Notranji čut si skuša narisati neko idealnost, popolnost h kateri te vodi visok pevski eros.

Vedno kadar poslušam ubrane glasove, enako se mi dogaja tudi ob poslušanju klasične glasbe, se nekako čudim in sprašujem, mar je mogoče, da je človek sposoben tako intenzivnih lepot. In tedaj se spomnim na misel dr. Antona Trstenjaka, da je dobro biti človek...

Da, to je čudež ljudi, katerih duh vodi človekovo življenje in ustvarjanje. Najbolj so me prepla-

vile pesmi: A. Hajdrih — Morje Adrijansko, B. Ipavec — Domovini, V. Krek — Marko skače, narodna Pastirček in Triglav moj dom. Izraziti glasovi mojstrov prepevanja, so se mogočno, pa vendar privlačno igrivo združevali, pa spet ubirali svoja pota v solo točkah, ob katerih nam je zastajal dih. V meni se je nežno pretakal tok harmonije, umirjenosti in jasno sem čutil moč umetnosti na svojo dušo.

Izvedli smo tudi, da je Slovenski oktet imel na tromeščni turneji po ZDA petinštirideset koncertov, kjer so zapeli 1200 pesmi! Ob tem svojevrstnem rekordu smo jim navdušeno zaploskali.

Večer, ki je bil poln čustnosti, lepih čustev in kot je dejal pevec, ki je spored povezoval, oni nikoli ne pojejo o sovraštvu, vedno le o ljubezni. Ta večer bo ostal v mojem spominu kot stik z najvišjimi lepotami človeštva.

Bernard Krajnc

PET PEDI

Konjsko leto

Glede na kitajsko razdelitev let po luni, se izteka leto kače. Kača je, kot pravi kitajski horoskop nepredvidljiva. Za glavo gladkih in hladnih potez se nikdar ne ve, kdaj bo pičila. In še pravi kitajski horoskop, da so skozi zgodovino to bila vedno nemirna leta. Kot da bi v tem letu prekipela vsa pretriravanja prejšnjih obdobj.

In res: smrtna napoved Salmanu Rushdiju, pokol na Kosovu, pokol na Tienanmenu, pokol v Romuniji: koliko je vredno eno človeško življenje? Kaj je huje? Umreti od aidsa, od lakote ali od komunističnega bajoneta v rokah vampirja? Ali pa lepo doma, zadet od srčne kapi, sredi najljubše nadaljevanje? Kdo bo ugasnil televizor?

Božič je tu. Temperatura je zrasla tudi preko 16 stopinj celzija. Namesto srebrnih snežink grmi in se bliska! Švicarski meteorologi menijo, da gre za prve učinke tople grede. Vse človeštvo se bo stopilo v lastni omaki. Ali ne bo to najučinkovitejša in najcenejša ekološka sanacija? Tisti, ki bodo preživeli, bodo odporni na žveplo in radon. Raj v podobi pekla!

Ah, pa kaj! Saj ne vem, kje me bo srečala gospa v belem! In najbrž je že kar bogokletno na predvečer praznovanja razmišljati o minljivosti. Raje se bom priklonil novemu letu, zaplesal z družico v polnoč in nazdravil prijateljem s kozarcem čistega vina.

Po kitajskem horoskopu vstopamo v leto konja. Kitajci pravijo, da so leta konj živahna in ognjevit. Odločitve in načrti se bliskovito in učinkovito uresničujejo. Vse je samo akcija. V tem letu bo treba biti zvest spontanemu občutku in intuitivno jadrati z vetrom, ki se bo menda hitro spreminjal. Treba bo le ujeti smer in potem bo šlo samo od sebe. Kitajci še pravijo, da je leto, ki je pred nami, kakor nalašč za industrijski, ustvarjalni in ekonomski polet. Dobra volja in humor pa bosta bojda obvladovala nekoliko popačljivo diplomatsko in politično življenje. Tako nekako vidite, nam orisuje leto 1990 kitajski horoskop. Kdor pa je več branja horoskopov, ta pozna umetnost takšnega pisanja ki pravzaprav napove vse možne variante dogodkov v prihodnosti.

Kitajci nam s svojim horoskopom napovedujejo prijetno leto. Upam da bo res, ali pa bo od vsega skupaj ostalo le konjsko leto.

Peter Rezman

Revija Gorenja za raziskovalno in razvojno dejavnost

Intelligentni dom

Te dni je izšla druga številka (prvega letnika) Revije Gorenja za raziskovalno in razvojno dejavnost. Osrednja tema te številke je »Intelligentni dom«. Izdelovalci opreme za dom so se namreč odločili, da bodo skupaj zasnovali projekt »Intelligentni dom«, pri katerem bodo skupaj sodelovali izdelovalci bele tehnike, rjave tehnike, telekomunikacij, pohištvene industrije in toplotne tehnike. Z združenimi močmi želijo tako proizvajalci opreme za dom združiti svoje znanje in ustvariti dom prihodnosti, ki bo prinesel v gospodinjstvo večjo udobnost, več sprostitev, lažje delo, prav tako pa tudi več prostega časa.

Za projekt »Intelligentni dom« so, kot ugotavljajo v Gorenju, potrebna nova znanja iz mikroelektronike, računalništva, informatike, znanja iz ergonomije, psihologije, fizike, ekologije, novih materialov, novih prehrabnih navad in možnosti, trendov v bivalni kulturi itd. V triletnem inicialnem projektu, ki je prijavljen tudi pri Zveznem skladu za spodbujanje tehnološkega razvoja Jugoslavije, je Gorenje povabilo k sodelovanju takšne, ki navedena znanja imajo. Seveda pa se bo baza znanj morala v prihodnje še širiti, tako da bo postal Gorenjev novi »DOM« eden nosilnih nacionalnih programov. Se pravi takšen, da bo spričo svojega obsega in pomembnosti za Slovenijo dobil podporo tudi v njenem izobraževalnem in raziskovalnem prostoru.

(VS)

Iz muzeja Velenje

Zgodilo se je...

28. DECEMBRA...

Leta 1881

je Slovenski gospodar poročal, da je občinski odbor občine Šoštanj okoli na svoji seji 28. decembra 1880 »sklenil od 1. marca 1881 naprej predavati slovensko«. Slovensko uradovanje so na Štajerskem zahtevali slovenski deželni odborniki v Gradcu (zlasti dr. Jože Vošnjak in Mihael Herman iz Puja) že v letu 1867, vendar je bila pot od zahtev do uresničenja še dolga. Vsekakor pa je odločitev občinskega odbora Šoštanj okoli, ki je obsegala naselja Družmirje, Lokovica, Ravne in Gabrke, zelo zgodnja.

Slovenski gospodar, leto XV, št. 9, Maribor 3. III. 1881. Sicer pa taka odločitev ne preseneča, saj je prav isti občinski odbor sodeloval tudi pri ustanovitvi Šaleške čitalnice dve leti pozneje. Ustanovljena je bila namreč 3. septembra 1882 in je spočetka imela svoje prostore v gostilni Mihaela Tajnika v Družmirju. Kasneje je imela čitalnica svoje prostore v Šoštanju. Svoje letne občne zbornice je imela Šaleška čitalnica prav na današnji dan:

Leta 1886

»ob 3. uri popoldne v čitalniških prostorih. Na dnevnem redu je 1. nagovor predsednika, 2. poročilo tajnika, 3. poročilo blagajnika, 4. volitev novega odbora oz. predsednika in podpredsednika, 5. volitev pregledovalcev računov, 6. sprememba pravil paragraf 1, in 7. razni nasveti. Gg. poverjeniki se vabijo, naj se udeležijo zborovanja ali pa vsaj pred tem poročajo blagajniku o svojem delovanju.«

Slovenski gospodar, leto XX, št. 51, Maribor, 23. XII. 1886, str. 407

Tudi leta 1887

je bil redni občni zbor Šaleške čitalnice na današnji dan v čitalnici v Šoštanju.

Slovenski gospodar, leto XXI, št. 51, Maribor 22. 12. 1887, str. 406;

Leta 1887

je Slovenski gospodar spet vabil člane Šaleške čitalnice na »redni občni zbor v sredo dne 28. dec. 1887 ob 3. uri popoldne v čitalnici v Šoštanju. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika, 2. Poročilo tajnika, 3. Poročilo blagajnika, 4. Volitev novega odbora oz. predsednika in podpredsednika, 5. Volitev pregledovalcev računov, 6. Predlogi. K obilnejši udeležbi vabi Odbor.«

Slovenski gospodar, leto XXI, št. 51, Maribor 22. 12. 1887

Leta 1893

pa je bil občni zbor »z navadnim vspešnim, h kateremu vladno vabi odbor«, na današnji dan v »posojilnični hiši«, ki je bila v današnji tovarni usnja v Šoštanju.

Slovenski gospodar, leto XXVII, št. 51, Maribor, 21. 12. 1893

Leta 1962

ko je med jugoslovanskimi narodi še veljalo »bratstvo in enotnost« pa so bili v Velenju rudarji iz Kostolca pri Požarevcu, ki »so prišli že v štirih skupinah na prakso v velenjski rudnik, da bi se seznanili z odkopno metodo, ki jo tu uporabljajo. Požarevski rudarji so bili z bivanjem v Velenju zelo zadovoljni. Ob odhodu so jim Velenjčani priredili prisrčen poslovilni večer.«

Večer, leto XVIII, št. 303, Maribor 28. 12. 1962

Pripravil Jože Hudales

KOLESA ČASA NI MOGOČE POGNATI NAZAJ.

Kitajski pregovor

Občanom ob novem letu delavci Kulturnega centra.

PRIREDITVE KULTURNEGA CENTRA IVAN NAPOTNIK VELENJE

GLASBENA PRAVLJICA Z JANEZOM BITENCEM

V okviru novoletnih prireditev bo danes, v četrtek, ob 17.00, v knjižnici v Titovem Velenju skladatelj Janez Bitenc igral skladbe

za otroke, ki jih gotovo vsi dobro poznamo. Kako bo izgledala njegova pravljčna ura pa vam ne izdamo vnaprej.

KAKO JE NASTALA PIKA NOGAVIČKA

Za konec novoletnih prireditev smo poskrbeli še za manjše pre-

senečenje. V pravljčni uri, ki bo popestrjena s slikami, diapozitivi in nagradnimi ugankami, vam bo »kapitan Nogavička« povedal kako je nastala zgodba o Piki Nogavički ter pokazal diapozitive o Pikinih zgodbah, kot jih berejo v različnih državah po svetu. Spoznali boste tudi »mamo« Pike Nogavičke Astrid Lindgren in njeno hčerko Karin, ki si je vse skupaj tudi izmislila.

Prireditve bo na novoletni dan, 1. I. 1990, ob 16.00, v domu kulture v Titovem Velenju. Nagrade sta prispevala Kulturni center in Nama Velenje. Vstopnina 50.000 din.

PRIČETEK MOZARTOVH KONCERTOV

V soboto, 6. I. 1990, ob 19.30, bo v dvorani Glasbene šole v Titovem Velenju prvi izmed petih koncertov Mozartovega abonmaja. Na sporedu bodo skladbe G. Reutterja, G. Chr. Wagenseila, J.G. Albrechtsbergerja in W.A. Mozarta. Komornemu ansamblu Slovenicum bo dirigiral Uroš Lajovic. Solista pa bosta Marina Horak, klavir in Stanko Arnold, trobenta. Vstopnice 300.000 din. Abonma se lahko vpišete in ga plačate v dveh obrokih. Ne zamudite!

Rokomet

Oboji zmagali za slovo

VELENJE:LOKOMOTIVA 23:19 (10:10)

VELENJE: Hrast, Misaljević 2, Golić 4, Topić 1, Zidar 7, Katić, Oder 4, Vičar 4, Jan 1, Ikić.

ŠOŠTANJ:ŽELJEZNIČAR 30:26 (13:13)

ŠOŠTANJ: Gradišnik, Ramšak, Krejan, Šerbec 9, Vrečar, Voglar 4, Cater, Požun 2, Žolger 2, Lesjak 10, Novšak 3, Vajdl.

V soboto so v 11. zveznih rokometnih ligah (za ženske in moške) sklenili jesenski del tekmovalne sezone. V Rdeči dvorani v Titovem Velenju smo videli spet dvojni rokometni program in zadovoljstvo v domačih vrstah, saj so Velenjčanke in Šoštanjčani zmagali. Fantje so se morali bolj potruditi za zmago kot dekleta. Dekleta so hitro povedle s štirimi zadetki (7:3). Najbolj zaslužna za to vodstvo je bila Zidarjeva, ki je ob odsotnosti Karičeve sedaj glavna strelka ekipe. Vse kaže, da Karičeva ne bo več oblekla dresa velenjske ekipe, saj klub ne more ustreči njenim zahtevam. V zadnjih minutah polčasa so Velenjčanke nekoliko popustile in gostje so izenačile, v 2. polčasu pa so znova zaigrale zbrano in požrtvovalno, si priigrale novi dve točki in tudi kolikor toliko miren zimski počitek.

Rokometaši Šoštanja so gostili zelo dobro ekipo sarajevskega Željezničarja, ki je potem kakor je začela igrati, očitno prišla po točki. Gostje so namreč narekovali zelo hiter tempo in skorajda ves prvi polčas so bili v vodstvu z enim ali dvema zadetkoma, v 22. minuti celo s tremi (8:11). Kljub temu pa so Šoštanjčani tik pred koncem prvega dela izenačili. Igralci Šoštanja so v tej tekmi nastopili brez v Celju izključenega Plaskana (disciplinska komisija ga je kaznovala s prepovedjo igranja na eni tekmi). Njegova odsotnost se je v domači vrsti vsekakor poznala. Zato so Šoštanjčani v 2. polčasu, kot že tolikokrat doslej, zaigrali nadvse požrtvovalno ter z zmago potrdili, da so bili resnično najprijetnejše presenečenje prvega dela prvenstva v ligi.

(ros)

Odbojka

Dobra igra in poraz

MISLINJA:TOPOLŠICA 3:1

TOPOLŠICA: Jezeršek, Nahtigal, Mihalinec, Lihteneker, Perfeta, Golob, Sevcnikar, Medved, Kugonič, Žigon.

Na gostovanju v Mislinji so odbojkarji obeh ekip prikazali odlično igranje in navdušili gledalce, bolj pa so bili domačini in zmagali s 3:1 (11, 13, -9, 9). Gostitelji so z velikimi napori povedli z 2:0, gostje znižali na 2:1, v četrtem nizu pa so se Mislinjčani znova razigrali in zanesljivo zmagali. Jesenskega dela prvenstva je s tem konec, drugi del se bo pričel 11. februarja. Topolščani so med dvanajstimi ekipami na osmem mestu, v skupini izenačenih ekip, glede na prednost pred ekipami z dna, pa se lahko do nadaljnjevanja prvenstva mirno pripravljajo.

Konec boja za vrh

MISLINJA:TOPOLŠICA KAJUH 3:0

TOPOLŠICA KAJUH: N. in J. Stevančević, Turk, I. in M. Hojak, Čelofiga, Kavnik, Goltnik, Pirtovšek.

Se pred nekaj koli je kazalo, da se bodo odbojkarice Topolšice-Kajuha celo potegovala za jesenski naslov. Žal se je obrnilo drugače in so po prvem delu prvenstva »šele« na osmem mestu, čeprav je ob tem res, da za drugouvrščeno ekipo zaostajajo samo za dve točki, pred naslednjimi pa imajo lepo prednost. S štirimi točkami naskoka bo do nadaljevanje prvenstva, 11. februarja, preživela ekipa Mislinje. Prav z jesenskimi prvakinjami so se na gostovanju pomerile v tem kolu. Mislinjčanke so zmagale s 3:0 (15, 13, 1). Zmagale niso zlahka, kar pričata prva dva niza, v tretjem pa so gostje povsem popustile.

So lahko zadovoljne?

TRIGLAV:LJUBNO GLIN 1:3

Ljubenske odbojkarice so že med tednom odigrale tekmo zadnjega jesenskega kola in na gostovanju v Kranju premagale domači Triglav s 3:1. Do začetka pomladanskega prvenstva so na šestem mestu z enakim številom točk kot Topolščanke, se pravi šest točk za vodilno Mislinjo in le dve za drugim Krimom.

Strelski šport

Denis Bola 3. v Beogradu

V Beogradu je bilo 2. kolo tekmovalja za jugoslovanski strelski pokal v streljanju z zračnim orožjem, na katerem so nastopili vsi najboljši jugoslovanski strelci. Pri članicah se je v streljanju s pištolo s tretjim mestom za Šekaričev in Skoko izkazala Denis Bola.

Na drugem republiškem preglednem strelskem tekmovalju v mednarodnem programu v Hrastniku so velenjski strelci dosegli lepe uspehe. Pri mladincih z zračno pištolo je zmagal Venernik, Mojca Saje pa je bila tretja pri mladinkah.

Strelska družina Mrož je izvedla občinsko strelsko prvenstvo za osnovne šole. Nastopilo je 19 tričlanskih ekip pionirjev in 4 ekipe pionirk. Vrstni red pionirjev: OŠ Gustava Šiliha, OŠ Antona Aškerc, OŠ Veljka Vlahoviča, Bratov Mravljakov, Mihe Pintarja-Toleda itd.; pionirke: OŠ Salek I, OŠ Salek II, OŠ Bratov Mravljakov I, OŠ Bratov Mravljakov II.

Pionirji — posamežno: Kamenko Ivančević (VV), Meho Duraković (GS), Dejan Sinkovec (GS), Gregor Cvet, Marko Berlot (oba AA); pionirke: Vanja Domonkaš (Salek), Urška Bant, Lavra Bevc (obe BM), Natalija Verboten, Klavdija Novak (obe Salek) itd. F. Ž.

Od Obirca do Hude luknje

S pohodom, ki se je pričel v Črnovi pri gostišču Obirc, in se nadaljeval skozi naselje Lipje preko znamenite Gonžarjeve peči, ki se ponaša z lepo razgledno točko, je pričela skupina velenjskih planincev v sončnem nedeljskem jutru zadnji izlet v letošnji sezoni, za katero lahko trdijo, da je bila kljub vsem težavam, ki so se zadnje čase zgrnile nad nas, ena izmed zelo uspešnih.

Članstvo se je približalo številu 3000. H takšnemu porastu so precej pripomogle sekcije. Teh je kar 8 in delujejo po podjetjih in okoliških zaselkih. Posebno tiste izven mesta so pridobile precej novih članov. Tako je na primer v Šentilju, ki ima nekaj več kot 900 prebivalcev vključeno v tamkajšnjo planinsko sekcijo kar 326 krajanov. Organizirali in tudi uspešno izpeljali so 22 izletov z okoli 2400 udeleženci. Trim pohoda na Paški Kozjak se je udeležilo 700 pohodnikov. Na zelo uspešno prireditvi »Paški Kozjak poje in igra« se je zbralo več kot tisoč ljubiteljev domače glasbe in

petja. Saleško planinsko pot je letos prehodilo 121 planincev in ostalih prijateljev narave. Od njenega začetka leta 1974 do danes pa kar 1639.

Čeprav je planinska sezona že pri kraju, velenjski planinci ne počivajo. Med drugim so že postavili plan dela za naslednje leto. V njem je zajetih tudi 17 izletov. Na prvega se bodo podali že 7. januarja na Osankarico, kjer je za vedno ostal pohorski bataljon. Teden dni kasneje pa bo v ljubljanski Nami že tradicionalni planinski ples. Letos že 14 po vrsti. Nanj so povabljeni vsi prijatelji dobre volje.

Ko bo v nadaljnji noči ura odbila dvanajst si bodo ljubitelji gora segli v roke in dvignili kozarce. Poslovili se bodo od leta, ki odhaja in nazdravili prihajajočemu. Žaželeli si bodo zdravja in sreče na planinskih poteh. Zraven pa pridali še tiho željo, da bi bilo leto, ki je pred njimi vsaj takšno kot je bilo minulo.

M. Hrustl
Miro Žolnir

Zadnji pohodniki

Dviganje uteži

Uspešno sklenili sezono

Na državnem prvenstvu v Baču za kadete so se z dvema medaljama znova izkazali mladi velenjski dvigalci. Na prvenstvu so nastopili Mlakar, Vuzem, Cvetković in trener Srnovrnik. Mlakar je v kategoriji do 56 kilogramov osvojil 2. mesto, z malo več sreče pa bi lahko tudi zmagal. Drugo mesto je osvojil tudi Cvetković v kategoriji do 75 kilogramov, do 60 kilogramov pa je bil Vuzem četrti.

S tem so velenjski dvigalci uspešno sklenili sezono. Pohvalijo se lahko s štirimi medaljami z državnega prvenstva in z osmimi z republiškega, osvojili so mladinski turnir, bili drugi na odprtem prvenstvu ter tretji v ligi.

Obenem želijo vsem bralcem Našega časa in vsem prebivalcem občine Velenje srečno novo leto 1990!

Peter Srnovrnik

V. novoletni tek v Topolšici

Lepšega dne si ljubitelji tekov v prirodi niso mogli zamisliti, kot je bila nedelja, 24. decembra, v Topolšici. Kar 85 tekačev, od najmlajših do veteranov iz najrazličnejših krajev Slovenije, se je najprej pomerilo v tekih, po kopanju in savnanju pa so se zbrali še na družabnem srečanju, na katerem so med vse tekmovalce izžrebali lepe nagrade, ki so jih prispevale delovne organizacije Gorenja, Era Titovo Velenje, Kulturni center Ivan Napotnik in Elcroj, Šoštanj.

Med udeleženci so bili znova ljubitelji tekov, ki se jim je proga v Topolšici priljubila, številni novi pa so spoznali prijaznost osebja v hotelu Vesna ter skromno, a nadvse izvirno organizacijo tega tekmovalja in srečanja. Morda o rezultatih kdaj drugič. Tokrat pa le še to, da se tudi brez posebej velikih stroškov da marsikaj organizirati in dokaz za to je tudi video film, ki je bil posnet na V. teku v Topolšici.

H. J.

Topolšica je znova privabila številne ljubitelje tekov

*
* NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO
*
*
* AVTIST — 5 R
*
*
* prevozi, izleti, šola in
* rent a car
* TITOVO VELENJE
* tel — 856-450, 855-907
*
*
* Uradne ure: (začasno v hotelu KAJUH v Šoštanju)
* ponedeljek, sredo in petek od 15.30 do 18.30 ure
* ob sredah tudi dopoldan od 8 do 11 ure
*
* SREČNO 1990!
*

Karlu Siterju v spomin

V trenutkih slovesa spomin se že v čase, ko smo se spoznali v hiši tvojih staršev. Na križišču cest v Hrastovec in Škale. Križišču, ki je pomenilo tudi usmeritev v širši svet, kot v gore.

Vaša hiša je bila odličan propagator planinstva v Škalah in Hrastovcu. Dostojen naslednik prvega škalskega planinca Antona Aškerc. Tvoj oče je bil član Slovenskega planinskega društva, podružnice v Šoštanju že pred 2. svetovno vojno. Nad hišo v pobočju ste več desetletij negovali planinske potke in rožice, ob njih postavljali makete znanih planinskih koč, vključno z Aljaževim stolpom. Aljažev stolp pa je že dolgo eden od simbolov slovenstva pa tudi povezanosti v Jugoslavijo. Kateri Jugoslovani pa se ni nikoli slisal za Triglav, četudi se ni bil na njem?

Pri vas se je že pred letom 1970 bilo mogoče včlaniti v planinsko organizacijo in tudi prijavit za izlete. Vzdrževali in obnavljali ste tudi oglasno desko na križišču.

Kdo se ne bi v takem okolju zanimal in navduševal za gore? Leta 1973 ste ustanovili planinsko sekcijo, prvo v občini Velenje. Odziv ni izostal, saj je sedaj že vsak šesti krajan tudi planinec. V čas zadnjih 15 let skupnega delovanja mi sežejo nekateri globlji spomini.

Dne 20. avgusta 1977 smo po več poizkusih, ker je prej ponagajalo vreme, le uspeli v prekrasnem vremenu in po sedemurni hoji iz Vrat stopiti na 2.738 m visok vrh Škratlce. Drugo najvišjo goro v Sloveniji, precej težavnejšo in manj obiskano od Triglava. Vsi udeleženci množičnega izleta so bili nepopisno navdušeni. Čeprav so najgloblje vtise

ohranili v svojih srcih, nekaj o tem le sporočajo posnetki z vrha, na katerih si zraven.

En mandat si bil član našega upravnega odbora, leta 1984 so te imenovali za predsednika planinske sekcije v Škalah. Tudi Planinska zveza Slovenije ti je za delo dodelila častni znak.

11. februar 1984. Spet smo se srečali v gorah. Bil je jase, a tudi mrzel dan. Ob 40-letnici pohoda 14. divizije na Stajersko je bila osrednja slovesnost na Graški gori. Med pohodniki so bili celo mladinci iz Makedonije. Istega dne zvečer pa je bil v stari osnovni šoli Škale občni zbor sekcije s programom, ki je imel širši odziv med vašimi občani. Izvolili so te za predsednika sekcije, ki je delal prizadevno in odgovorno. Izvedli ste več uspešnih akcij.

Dne 28. septembra 1986 ste odlično organizirali 1. pohod Titovo Velenje—Šenbric—Škalske Cirkovce—Lubela. Naslednje leto je zaradi močnih neviht odpadel. Kaj če bi ga spet obnovili in poimenovali Sirov pohod?

Kaj je estetsko lepšega, za telo in duh sodobnega človeka bolj zdravega in koristnega, kot da se čimvečkrat napoti v naravo, na deželo, med ljudi in zave svojih korenin?

Se bomo hodili v gore, se spominjali skupnih poti in doživetij, spominjali pa se bomo tudi tebe, še posebno ko nas bo pot vodila mimo hiše z Aljaževim stolpom v ozadju! Vaši hiši pa se v imenu Planinskega društva Titovo Velenje zahvaljujemo za vse, kar ste njeni člani storili dobrega za razmah planinstva v Saleški dolini.

Miroslav Žolnir

Odbojkarji Topolšice

mali oglasi

Tel. št.: 853 451
855 450

V TITOVEM VELENJU najmem oziroma kupim lokal za trgovino. Ponudbe pošljite na upravo tednika pod šifro »Mavrica«.

GORENJE ŠTEDILNIK na trdo gorivo in tri skoraj nove fotelje prodam, vse za 40 + 40 DEM. M. Vrečar, Letuš 79.

RAČUNALNIK SHARP MZ-700 z vgrajenim kasetnikom in tiskalnikom prodam. ☎ 856-139 popoldne.

NEMŠKI OVČAR star 8 mesecev se je izgubil. Kdor kaj ve o njem naj javi po ☎ 856-314 Mastnak.

NUJNO NAJAMEM, po možnosti v starem bloku, garsonjero ali enosobno stanovanje, predplačilo za eno leto v Titovem

Velenju ali okolici. Šifra »Predplačilo«.

KITARO FENDER, Telekaster in Pianino Calisia ter BMW-316 prodam. Vrnjačke Banje 5/13, Titovo Velenje.

OSEBNI AVTO ZASTAVA 750 LUX, neregistriran v voznem stanju, prodam za 400 DM. ☎ 853-341.

PRODAM GS 1,3 super, registrirano do decembra 1990. ☎ 856-130.

RENAULT 4, letnik 76 in elektro motor 0,35 KW ugodno prodam. Foitova 6, Titovo Velenje, Alojz Urnaut.

BTV KÖRTING SUPRADYN, stereo, z dvojnimi upravljanjem, prodam. ☎ 856-417, Stropnik.

Dežurstva

Dežurni zdravniki v Zdravstvenem domu Velenje:

Četrtek, 28. decembra — dnevni dežurni dr. D. Popov, nočni dežurni dr. Kikec

Petek, 29. decembra — dnevni dežurni dr. Pečnik, nočni dežurni dr. Smonkar

Sobota, 30. decembra in nedeljo, 31. decembra — glavni dežurni dr. Grošelj, notranji dežurni dr. Vidmar

Ponedeljek, 1. januarja — glavni dežurni dr. Grošelj, notranji dežurni dr. Vidmar

Torek, 2. januarja — glavni dežurni dr. Grošelj, notranji dežurni dr. Vidmar

Sreda, 3. januarja — dnevni dežurni dr. Smonkar, nočni dežurni dr. Zupančič

Dežurna zobozdravnica (Velenje):

V nedeljo, 31. decembra je dežurna zobozdravnica dr. Vlasta Šterbenk.

V ponedeljek, 1. januarja in v torek, 2. januarja je dežurna zobozdravnica dr. Vlasta Šterbenk, od 8. do 12. ure v dežurni zobni ambulanti Zdravstvenega doma Velenje.

Dežurni zdravniki v Zdravstvenem domu v Šoštanju:

Četrtek, 28. decembra — dr. Lazar, Petek, 29. decembra, sobota, 30. decembra in nedeljo 31. decembra — dr. Stupar.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji v Šoštanju:

Od 29. decembra do 5. januarja je dežurni dipl. veterinar Ivo Zagožen, Jerihova 32, tel.: 858-704.

Od 5. januarja do 12. januarja je dežuren dipl. veterinar Milan Matko, Topolšica 15, telefon: 891-166.

KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 28. 12. ob 16. in 18. uri
NORA ZABAVA V EVROPI — ameriški, komedija. Vloga: Chevy Chase

Petek, 29. 12. ob 10., 18. in 20. uri
UHF — ameriški, komedija (VIDEO)

Sobota, 30. 12. ob 16., 18. in 20. uri
NORA ZABAVA V EVROPI — ameriški, komedija. Vloga: Chevy Chase

Nedelja, 31. 12. in ponedeljek, 1. 1. 1990 NI FILMSKIH PREDSTAV!

Torek, 2. 1. 1990 ob 18. in 20. uri
NINJA PRIHAJA — ameriški, karate. Vloga: Franco Nero

Sreda, 3. 1. ob 10. uri
BOMBARDER — italijanski, akcijski. Vloga: Bud Spencer

ob 18. in 20. uri
NINJA PRIHAJA — ameriški, karate. Vloga: Franco Nero

NOČNI KINO V REDNEM KINU

Četrtek, 28. 12. ob 20. uri in petek, 29. 12. ob 22. uri
ANINA OBSESJA — ameriški, trda erotika. Vloga: Constance Money

Sobota, 30. 12. ob 22. uri
JAVNE AFERE — ameriški, trda erotika

OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDA NOČNIH PREDSTAV!

ELEKTRO SERVIS

TONE GRLICA
Hofbaverjeva 2, Mozirje
Tel.: 063/831-203

vam nudi: — popravila malih gospodinskih aparatov in električnega orodja

Iskra

BLACK & DECKER

— previjanje vseh vrst elektromotorjev

Delovni čas: vsak dan od 8. do 17. ure

ADEG MARKET
SUPERDISKONT

KRAUT v bližini cerkve
PLIBERK

ŽELI VSEM SREČNO NOVO LETO 1990!

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 28. 12. ob 20. uri
KRVOSESI — domači film iz ciklusa PULA PO PULI
Režija: Dejan Šorak. Igrajo: Danilo Lazovič, Ksenja Marinković

Ponedeljek, 1. 1. 1990 NI FILMSKE PREDSTAVE

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 30. 12. ob 20. uri
NOČNI KINO: ANINA OBSESJA — ameriški, trda erotika

Nedelja, 31. 12. in ponedeljek, 1. 1. 1990 NI FILMSKIH PREDSTAV!

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 29. 12. ob 19. uri
NORA ZABAVA V EVROPI — ameriški, komedija

Nedelja, 31. 12. NI FILMSKE PREDSTAVE!

Kino Velenje si pridržuje pravico do spremembe programa!

KINO »DOM« MOZIRJE

28. 12. 1989 — MAMA JE PONO-
RELA, nizozemska komedija
30. in 31. 12. 1989 — OSTANI PRI
MENI, ameriška drama
1. 1. 1990 — BRATA PETARDI, ameriški pustolovski
2. 1. 1990 — UPOR NA LADJI BO-
UNTY, ameriški, akcijski
4. 1. — ZDRAV DUH V ZDRAVEM
TELESU, ameriški erotični
6. in 7. 1. — POLICIJSKA AKADE-
MIJA IV., ameriška komedija

Kino »JELKA« Nazarje

29. 12. — PALČICE, ameriška risanka
30. in 31. 12. UPOR NA LADJI BO-
UNTY, ameriški, akcijski
3. 1. 1990 — ČAROVNICE, ameriški
znanstveno-fantastični
6. in 7. — SAHARA, ameriški avanta-
turistični

* *Učastvo-* *
* *elatacstoo* *
* *in prodaja ut* *

MARTIN PIREČNIK

Prešernova 9,
63320 Titovo Velenje
Tel.: 856-814

— opravljamo vsa urarska in
zlatarska popravila
— pri nas lahko izberete bu-
dilke ter ročne in stenske
ure
— po želji vam izdelamo na-
kit, tudi iz prinešenega
zlata
— staro zlato odkupujemo
po najvišji dnevni ceni
— imamo baterije za vse vr-
ste quartz ur

Vaš obisk pričakujemo
vsak dan od 8. do 12. in od
15. do 18. ure, ob sobotah
pa od 8. do 12. ure.

DRAGI BRALCI!

Naslednjo številko »NAŠEGA ČASA«
bomo izdali v četrtek, 7. januarja!

V GRAJSKEM HRAMU NA VELENJSKEM GRADU

VIDEO SONČEK

Pri »ROKU« — Titovo Velenje
Tel.: (063) 854-627, 855-999

NEW YORK, LONDON, KUVAJT, BEOGRAD
— vse novosti — danes že v Sončku!

Pri nas boste dobili vse, kar iščete, a drugje ne najdete.
Naša ponudba je največja in kvalitetna!

VIDEO SONČEK vas pričakuje vsak dan od 9. do 19.
ure, ob ponedeljkih pa od 15. do 18. ure.

NOVO V TITOVEM VELENJU

Obiščite novo prodajalno na Stantetovi 2 (Kardeljeva
ploščad)

VELETON STUDIO HEKOM

Marketing studio

— komisijska trgovina
glasbenih instrumen-
tov
— glasbena agencija
— audio video usluge
— produkcija TV in
filmskih programov
in

HEKOM MARKE-
TING

— zastopstvo prodaje
domaćih in tujih firm
— propaganda

Nudimo:

— glasbene instrumente po nizkih angleških cenah (kla-
viature YAMAHA, ROLAND, AKAI, zvočniki JBL,
FANE, CELECTION, TURBOSAUND, mikrofoni
SHURE, SAMSON, AKG, kitare FENDER, SCHEC-
TER, WASBORN, ojačevalci MARSHALL itd...)

— hišne slarmne naprave

— ekskluzivni program svetil za pisarniške in stanovanj-
ske prostore ter diskoteke

— napisne reklamne plošče (elektronske, lamelne)

Delovni čas: pon.—pet. od 9. do 19. ure
sobota od 9. do 13. ure
tel.: 854-268

ZAHVALA

ob boleči izgubi dragega brata in strica

Franca Ževarta

iz Sercerjeve 13, Titovo Velenje
(25. 2. 1930 — 14. 12. 1989)

se zahvalujemo vsem svojcem, prijateljem in znancem ter osebju bolnišnice Topolšica, govornikom in duhovniku za opravljen obred in vsem ostalim, ki so darovali cvetje in izrekli sožalje.

Žaljuči: brat Viktor in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

ob boleči izgubi naše mame, babice in prababice

Elizabete Bitenc

Vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih nesebično pomagali, se iskreno zahvalujemo. Posebej se hahvalujemo dr. Menihu in družinam Borovšek, Tajnik in Zajc.

Zahvaljujemo se vsem sosedom, znancem in prijateljem za pomoč in darovano cvetje in za spremstvo na njeni zadnji poti.

Enaka zahvala velja tudi govornikom za izrečene besede, duhovniku za lep obred in praporščakom.

Žaljuči vsi njeni

ZAHVALA

Ob tragični izgubi dragega brata in strica

Karla Skornška

iz Kavč
(31. 10. 1936 — 22. 12. 1989)

se iskreno zahvalujemo vsem prijateljem in znancem, ki so darovali cvetje in ga skupaj z nami pospremili na prerani zadnji poti. Hvala duhovniku za opravljen obred, rudarski godbi in Slavku Janu za besede ob zadnjem slovesu.

Sestra Terezija, bratje Martin, Franc in Stane z družinami ter ostali sorodniki.

Odstopili — pa kaj! nič pa — zakaj?

Pred dvema mesecema, točneje 12. oktobra, smo na zadnji strani Našega časa objavili obrazilitev odstopa predsednice in članov potrošniškega sveta v krajevni skupnosti Levi breg. Za marsikoga ne bi bilo to nič nenavadnega, marsikdo tega morda sploh prebral ne bi, če ne bi ta potrošniški svet v osmih točkah zelo nazorno prikazal razloga, zakaj se je tako odločil. Stvar bi verjetno šla tudi mimo nas — objavili smo in stvar bi bila končana oziroma delo opravljeno — če nas ne bi občani opozarjali in spraševali; če kaj vemo — je bil vsaj kje odziv na zapisano, na povedano.

Marsikdo je ob tem spomnil, da pri tem odstopu ne gre za prvo in edino stvar objavljeno na časopisnih straneh, ki ji ne sledi nikakršen odmev. Niti tak, ki bi pojasnil, je zapisano resnično ali ni in se ob tem sprašujejo: ni morda to način dela izumljen pod velenjskim zrakom in zajet v sloganu — kaj me briga!

Ljudje pa sprašujejo. Sonja Kolšek, do nedavnega predsednica tega potrošniškega sveta,

je prej zapisano na nek način potrdila. Pravi, da demokracija je, seveda je. Saj lahko poveš na glas vse kar misliš, tudi zapíšeš lahko. Samo, je pripomnila, potem naletiš na nezaslišano indolentnost in ignoranco.

Obrnili smo se na Občinsko konferenco SZDL Velenje, kjer bi moral biti pred časom sestanek konference potrošnikov, ki naj bi katero rekla tudi o tem odstopu oziroma vsebini tega odstopa. Pa sestanka ni bilo. Ali, kot nam je povedal sekretar OK SZDL Velenje Martin Budna: »Tako, ko smo zvedeli za odstop in vzroke, ki so potrošniški svet v krajevni skupnosti Levi breg privedli do odstopa, smo zahtevali sestanek z vsemi, ki so v obrazložitvi odstopa omenjeni v negativnem smislu zato, da se opredelijo in dajo na javno pismo tudi javni odgovor. Sestanek je bil sklican, vendar zaradi odpovedi ključnih dejavnikov naknadno odpovedan.« Bodo pa, so rekli na SZDL-ju, poskusili ponovno.

Kaj pravi Sonja Kolšek, ki smo jo prejšnji teden prav tako

povprašali — je bil kak odziv na zapisano. Povedala nam je, da je bilo nekaj reakcij, pravzaprav le dve, za kateri ve. Modni salon, omenjen v obrazložitvi odstopa je potrošniškemu svetu samo pet dni po objavi v Našem času, torej takoj, poslal pismo v katerem jih seznanja, da bodo v Modnem salonu že v kratkem pričeli z adaptacijskimi deli oddelka po meri in tako tudi ne bodo več razkazovali grajanih zavese.

»Druga pozitivna zadeva, pa je ali bo, vidna na Vodnikovi cesti. Takoj po objavi so pričeli po njej kopati za razsvetljavo. Skopano je že, napeljavajo tudi, stojijo že svetilke oziroma stojala zanje, niso pa še priklopili, vendar upam, da bodo kmalu. Zdaj so večeri dolgi in otroci od popoldanskega pouka hodijo po temi skozi park,« je povedala o odzivi.

Pa drugi? Morda še pripravljajo odgovor, če že ukrepali ne bodo. Ali pa so na napisano že zdavnaj pozabili v upanju, da so pozabili tudi občani?

M. Krstič-Planinc

Jezikovni tečaji za otroke

Na Delavski univerzi v Titovem Velenju drugo šolsko leto uspešno izvajajo tečaje angleškega in nemškega jezika za otroke od male šole pa do sedmega razreda osnovne šole. Predšolski otroci prihajajo na tečaj dvakrat tedensko in se preko igre učijo tujega jezika. Še posebej veselo je bilo v teh prednovoletnih dneh, ko so otroci izdelovali okraske, s katerimi ta teden krasijo smrečice. Seveda pa so vse te igre pridno izkoristili za »pridobivanje« novih tujih besed. Tudi pouk tujega jezika šolskih otrok poteka sproščeno, med igro. Na ta način so vsi zadovoljni, udeleženci, ki niti nimajo občutka, da se učijo, seveda pa tudi organizatorji in učitelji v teh tečajih. Uspehi so namreč dobri!

Zaenkrat imajo na Delavski univerzi v Titovem Velenju okoli 100 udeležencev jezikovnih tečajev, to število pa se bo gotovo že v naslednjem šolskem letu še povečalo, saj postaja učenje tujih jezi-

kov v času, ko se vse bolj odpiramo v Evropo, nujno. In izkoristiti je treba čas, ko je to učenje najlažje. To pa je v zgodnji otroški dobi. Prav gotovo bi veljalo razmisliti, da bi začeli z učenjem tujih jezikov še bolj zgodaj, pri štirih

letih starosti, v kar pa bi se seveda morali vključiti vrtci. Na sliki: Še posebej veselo in živahno je pri jezikovnih tečajih v teh predprazničnih dneh, ko otroci praznujejo, a se kljub temu pridno učijo novih besed.

Iz ugotovitev samoupravne delavske kontrole

Domačnost je sicer prijetna doma, v družbi, v krogu prijateljev, nikakor pa ni zaželena med drugim pri takšnih zadevah kot je dodeljevanje posojil po javnem natečaju iz sredstev vzajemnosti in solidarnosti. In slednjo so ugotovili člani samoupravne delavske kontrole pri samoupravni stanovanjski skupnosti naše občine. In kaj so ugotovili?

Ne samo to, da je bil odbor pri svojem delu oviran, ker mu niso bili posredovani verodostojni podatki o predmetu obravnave, ampak je bilo ugotavljanje materialne resnice oteženo tudi zaradi nesodelovanja (iz neopravičljivih razlogov seveda) nekaterih odgovornih oziroma poklicanih. Tako se na primer vabilu na sejo ni odzval predsednik prej omenjene komisije, tudi strokovni delavec pri stanovanjski skupnosti, zadolžen za delo odbora za solidarnost in vzajemnost, je sodelovanje na odboru samoupravne delavske kontrole odklonil in še in še.

In zakaj naj bi bil postopek dodeljevanja stanovanjskih posojil za individualno gradnjo po 26. natečaju nezakonit? Ker je po ugotovitvah članov odbora samoupravne delavske kontrole

pri stanovanjski skupnosti potekal mimo določil treh členov Pravilnika o pogojih in merilih za pridobitev posojil združenih sredstev vzajemnosti v občini Velenje, denar za te kredite je bil v precejšnji meri razdeljen prej preden je o njem sklepal odbor za vzajemnost in solidarnost. Prav tako pri dodeljevanju vrstnega reda prosilcev teh kreditov niso bili upoštevani kriteriji, ki jih je določal samoupravni splošni akt, temveč jih je samovoljno določila kar prej omenjena komisija. Mimogrede ta ni naredila niti čistopisa prednostne liste za stanovanjske kredite. Nadalje so člani odbora samoupravne delavske kontrole, ki so se »raziskovanja« lotili na pobudo odbora za vzajemnost in solidarnost pri stanovanjski skupnosti naše občine, da je komisija za

dodeljevanje kreditov odobrila več denarja kot ga je bilo na voljo za te namene. Namesto nekaj več kot 1651 milijonov dinarjev je komisija prosilcem odobrila posojila v višini 3965 milijonov dinarjev. Ker dotok sredstev ni bil od pričakovanega, je prišlo do zamika pri dodeljevanju posojil posameznikom, 17 prosilcev pa še čaka nanj danes.

Kaj slaba tolažba, za tiste, ki kredita kljub prošnji niso dobili, pa bi morda bili do njega upravičeni je tudi ta ugotovitev članov samoupravne delavske kontrole, da so odgovorni v stanovanjski skupnosti občine Velenje nezakonito poslovali že vrsto let, zagotovo vsaj od leta 1983 dalje. Komisija je namreč pregledala zapisnike odbora za vzajemnost in solidarnost v letih 1986/87 ter izdelane liste upravičencev za posojila za individualno gradnjo iz sredstev vzajemnosti v letih 1983—89, kjer prav tako ni manjkalo takšnih in drugačnih »domačih« odločitev.

T. P.

Otroci nosijo pretežke torbe

V začetku meseca oktobra je občinski odbor Rdečega križa Velenje s svojimi komisijami poslal prosvetnim, zdravstvenim in drugim odgovornim delavcem ter samoupravnim organom s področja izobraževanja, zdravstva, družbenim organizacijam in staršem odprto pismo, s katerim jih je opozoril na težko prenašanje bremen šolarjev — torb — na poti v šolo in domov.

Od takrat sta minila že dva meseca, sklepne besede odprtega pisma — varujmo zdravje, da bo raste zdrav in delovni rod — pa očitno niso nikogar zganile. Niti ob takšni priložnosti, kot je bil teden otroka, v katerem so nas še zlasti tako polna usta, da so otroci naše največje bogastvo. Namesto pozvanih smo zato odgovor iskali sami. Takole odgovarja pomočnik direktorja velenjskega Viza Dušan Dolinar: »Kako obremenjene so torbe učencev je odvisno od števila ur pouka, od obveznosti, ki jih mora učenec opraviti doma pri domači nalogi, k temu pa je treba dodati še njegovo pot do šole in nazaj. Krivda, če jo lahko tako imenujem, je pri obremenjenosti deljenja. S širjenjem učnega programa so seveda večje tudi zahteve učiteljev. V dobri veri in ob upoštevanju metodskih napotkov, da se bo otrok lažje učil, če bo pri tem uporabljal več pripomočkov, so njihove zahteve, ob skrbno načrtovanem delu v šoli navsezadnje upravičene. To pa še ne pomeni, da za razbremenitev šolskih torb ni moč ničesar ukreniti.«

Kljub temu, da šole nimajo denarja za nakup učnih pripomočkov, bi to vprašanje lahko uspešno rešili, če bi pouk v hišah učenosti potekal v eni izmenici, kjer bi imel oddelek matično učilnico s garderobnimi omariami. Zaradi prostorske stiske na večini osnovnih šol v naši občini tudi ta rešitev pade v vodo.

Bomo torej nemočni opazovali težke torbe na ramenih naših otrok, sploh učencev na

Še najhitreje bomo razbremenili njihove šolske torbe, če bomo starši vsak dan sproti vzeli iz njih, kar ne sodi vanjo. Nič manjši pa pri tem ne bo delež oziroma večja odločnost učiteljev samih

nižji stopnji tudi v prihodnje? Ob znanih zagatah v šolstvu, ki jih ni ne konca ne kraja, ob nič kaj rožnatih napovedih, bo temu resnično tako. Morda pa bo tokratni zapis spodbudil učitelje, da bodo na strokovnem aktivu temu vprašanju namenili več pozornosti in poskušali po svojih najboljših močeh razbremeniti učencevo torbo. Morda tudi koga od staršev, da bodo iz torbe otroku vsak dan vzeli tisto, kar ne sodi vanjo? Najboljša pri vsem tem bi bila seveda sistemska rešitev, ki so jo ponujale celodnevne osnovne šole. Namesto, da bi bile slednje na pragu 21. stoletja naša stvarnost, sestavni del življenja in dela govorimo o njih kot o nečem, kar je bilo in kar nikoli več ne bo.

Vsemu navkljub pa v tem trenutku velja temeljito razmisliti o zgoraj zapisanih predlo-

gov, ki naj bi pripomogla k razbremenitvi šolske torbe. Kajti znano je, da se ob pripravljenosti in volji da kolikor toliko uspešno rešiti tudi na prvi pogled nepremagljivo oviro. Verjemite, trud ne bo zaman!

Ob koncu morda samo še to, kako težka sme biti učenceva torba? Zdravniki priporočajo, naj teža torbe učencev do četrtega razreda ne bi presegala desetih odstotkov otrokove telesne teže. Nahrbtnik ne sme biti dosti širši od šolarjevih ramen, jermeni pa morajo biti podloženi. Nastavljeni morajo biti v primeri višini, da teža torbe ne sili k tlom saj bi s tem poškodovala hrbtnico. Prav zaradi slednje naj starši svojim šolarjem pred štirinajstim letom ne dovolijo nositi aktovk in torb, ki bi si jo ti obesili čez ramo.

T. P.

Ali je prehrana otrok v šoli neustrezna?

Takšni in drugačni jedilniki

V osrednjem slovenskem časniku Delo je bil pred časom objavljen članek o neustrezni prehrani učencev v osnovnih šolah, tako za malice kot kosila. Ob tem smo se seveda vprašali, ali je morda v naši občini kako drugače? Se morda vsaj na tem področju razlikujemo od sivine poprečja?

Menda bo obveljalo slednje, vsaj tako so nam zatrli tisti, ki so na osnovnih šolah velenjske občine odgovorni za dovolj kalorične, biološko in vitaminsko bogatene obroke malic ter kosil. Skrb za zdravo prehrano učencev ni prepuščena namreč le vodjem prehrane na šolah, ampak bde nad jedilniki tudi inšpekcijske službe, pa komisija za prehrano pri občinski skupnosti otroškega varstva, zdravstvena služba, ... Ti določajo normative, ki so za obroke učencev od 1. do 4. razreda takšni, za učence od 5. do 8. pa znova drugačni. Mimogrede naj bi vrednost malice presegala 1000 kJ, kosil pa 3000 kJ.

Ugotovitve, izluščene na osnovi nekaj pregledov, kjer je odvisno kje in kaj so inšpektorji vzeli pod drobnogled, je po mnenju vodij šolske prehrane na osnovnih šolah naše občine preveč splošena in dokaj neodgovorna. Zato je med njimi »povzročila precej negotovosti«.

Ali so bila slednja upravičena ali pomenijo beg pred bojaznijo, da so obroki malice in kosil tudi v naši občini neustrezni? In ali so trditve naših sogovornikov po-

vsem na mestu, lahko ocenijo najboljše tisti, ki boste prebrali še naslednje vrstice.

Na osnovni šoli Antona Aškercja so takrat, ko smo bili kar se da zvedavi, učenci malicali kos črnega kruha s slanino, kumar in čaj, za kosilo pa je bila gobova juha s kroglicami, srček v omaki, pire krompir in zelena solata. Obložen kruhek s salamo, jajčko in papriko ter čaj so malicali tega dne učenci na OŠ Gustava Šiliha. Pečen piščanec, krompir, solata in jabolka so živili, ki so sestavljala obrok kosila na tej šoli. Obložen kruhek in čaj, za kosilo pa kostna juha, piščanec, francoska solata in kompot sta bila jedilnika malice in kosila učencev na OŠ Veljaka Vlahoviča v Titovem Velenju. In kaj so malicali tega dne učenci na osnovni šoli Mihe Pintarja Tole- da? Malica: kisla smetana, kos črnega kruha, in čaj z limono; kosilo: pasulj, jabolčni zavitek, sok. Na šoli bratov Mravljakov pa je bil za malico mlečni riž s čokolado, jabolka, za popoldansko izmeno sadni jogurt in zemlja, za kosilo pa cvetačna juha, pečen piščanec, mlinci in mešana solata. Zemlja s sirom, čokoladno mleko, za kosilo pa boranja z mesom, palačinke z marme-

lado ter sok so bile jedi, s katerimi so si napolnili prazne želodčke učenci na osnovni šoli Šalek.

Poklicali smo še na osnovno šolo bratov Letonje v Smartnem ob Paki. In kaj so imeli učenci te šole na jedilniku? Za malico kavo, kislo smetano, kruh, za kosilo pa prežgano juho, ocvrtega piščanca, zeleno solato s krompirjem, za poobedek jabolko.

Zvedavost o (ne)ustreznosti jedilnikov, smo ob koncu potešili še na šolanjskih osnovnih šolah. Na Biba Roeca so bile na jedilniku za malico zelenjavne ribe, kruh in čaj, za kosilo pa kostna juha, ocvrt piščanec, krompirjeva solata in sok. Na šoli Karla Destovnika Kajuha pa kakav, evrocrom, kruh, jabolko; srček v omaki, pire krompir, solata, za poobedek pa sadna kupa — je bil meni na tej šoli.

Kaj pa cene? Na vseh šolah so enake. V ceno kosil je poleg cene živila vključeno tudi polovica materialnih stroškov.

In ob koncu še mnenja o tem, kakšni so obroki malice in kosil nekaterih učencev. Takole pravijo: kakor kdaj. Mlečni zdrob nam pač ne »diši«, dobrih jedi pa je vseeno premalo. Sicer pa je treba pohvaliti vodje šolske prehrane, ki pa si vsaj v zadnjem času prizadevajo za okusne in raznolike jedilnike.

(tpp)

Ustanavljajo društvo za boj proti raku

Pred nedavnim je bil pri občinski konferenci SZDL Velenje imenovan iniciativni odbor za ustanovitev društva za boj proti raku, ki ga vodi Nada Zavolovšek Hudarin. Odbor je že pripravil vse potrebno (pridobil ustanovne člane, izdelal pravila in program) za ustanovitev tega društva.

Ustanovni zbor bo 11. januarja ob 17. uri v sejni dvorani Zdravstvenega doma v Titovem Velenju.

Združili ga bodo z zanimivim predavanjem onkologa dr. Kocjana na temo »Onkologija leta 2000«. Na predavanje vabijo vse občane in vse, ki bi želeli delati v tem društvu, katerega namen je zlasti zdravstvena vzgoja prebivalstva, pridobivanje sredstev za bolj humano okolje onkoloških bolnikov ter bitka za čistejšo okolje, ki je osnova preprečevanja te hude bolezni.

(mz)